73STE JAARGANG No. 9619 DONDERDAG 17 MEI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Conflict Gouverneur-Antilliaanse regering in EERSTE KAMER

Gelukkig dat Min. Beel een oplossing vond, zij het dan voor de tijd dat het duurt

's-Gravenhage. — De Eerste Kamer heeft dezer dagen de begroting van MINVOR en de begrotingswijziging inzake de machinale landbouw Suriname behandeld. Kamerlid Molenaar (VVD) merkte onder meer op, dat in het conflict tussen Struycken en de Antilliaanse landsregering persoonlijke verhoudingen een rol speelden. Er was voor gouverneur Struycken wel aanleiding om de benoeming van de minister van justitie in beraad te houden. Het was juist deze kwestie in Den Haag te bespreken. Het ging om de zaak van behoorlijk bestuur. Het is gelukkig, dat minister Beel een oplossing vond, zij het dan voor de tijd dat het duurt.

Het Kamerlid De Dreu (Arbeid), die het evenals de andere sprekers betreurde, dat minister Kernkamp in verband met zijn gezondheidstoestand niet aanwezig kon zijn, zeide onder meer, dat het vooral in de prille jeugd van het Statuut gewenst was zich zoveel mogelijk te beperken bij de behandeling van de begroting, waar het de Antillen en Suriname betreft. Hij zeide, dat het hem opviel hoe sterk de saamhorigheid bij de bevolking van de Overzeese Rijksdelen leeft. Er moet echter niet worden getwijfeld, dat de bevolking voor honderd procent haar verworven zelfstandigheid wil genieten. Hij wilde geen oordeel over het verschil van mening tussen de gouverneur en de landsregering vellen en zou geen oordeel van de regering vragen. In het algemeen wilde hij echter stellen, dat het niet juist is bepaalde toestanden, die in Nederland onaanvaardbaar zijn, ook onaanvaardbaar te verklaren voor de Overzeese Rijksdelen. Een te sterk geloof in de onfeilbaarheid van de Nederlandse normen bij een gouverneur kan gevaren van een botsing opleveren met de landsregeringen met alle gevolgen daarvan, omdat ook voor het internationaal forum deze normen niet als de enige juiste weg zal moeten worden aangegeven. Het is een zaak van vertrouwen. **Het overleg in Den Haag** over het meningsverschil tussen de gouverneur en de Antilliaanse landsregering is moeilijk geweest. De rechtszekerheid en zuiverheid van de positie van de landsregering waren in discussie. De vraag was wat een mnister particulier kan doen zonder zijn positie van minister te ondergraven. Het is verheugend, dat voorlopig een oplossing is gevonden.

Over de krantenberichten tijdens de besprekingen in Den Haag, die suggereerden, dat in het kabinet een verschil van inzicht over deze kwestie bestond, vraagt hij opheldering. Dezze waren, volgens spreker, voor de verhouding tot de West, de positie van de gouverneur en het vinden van een oplossing gevaarlijk.

Na opmerkingen van de leden Geugjes (Comm.), Roebroek (KVP) en Wendelaar (VVD) werden de beraadslagingen gesloten.

Beantwoording van min. Beel

Met een voor wat de West betreft korte beantwoording door minister Beel heeft de Eerste Kamer de behandeling van de begroting van Minvor voor 1956 afgehandeld en aangenomen met de communistische stemmen tegen. De minister achtte het, wat bettreft de positie van de gouverneur en de moeilijkheden met de Antilliaanse regering, bij de daarover aan het woord geweest zijnde leden een juist inzicht, dat zij over deze kwestie niet te veel hebben gezegd. Prof. Beel zelf achtte het onjuist, dat er meer over zou worden gezegd dan in het gepubliceerde communiqué is medegedeeld. De bemoeiingen van **spreker met de kwestie hebben zich** bepaalde tot het verlenen van goede diensten bij het zoeken naar een weg voor een oplossing. Minister Beel verzekerde, dat de regering geen aanleiding heeft gegeven voor publicaties in enige kranten over een meningsverschil in het Nederlandse kabinet over de kwestie, en herhaalde, dat deze berichten elke grond van waarheid misten. Hij betreurde ze, omdat ze het overleg in delicate kwesties als deze kunnen schaden.

Op de enkele over het wetsontwerp tot een voorschot aan de Stichting Machinale Landbouw Suriname door de leden Roebroek (K.V.P.) en Wendelaar (V.V.D.) gemaakte opmerkingen, volstond de minister met de mening te beamen, dat alles moet worden gedaan om het project te doen slagen. Dit ontwerp werd zonder hoofdelijke stemming aanvaard.

W.G. de Hasseth naar Wenen

Willemstad. - De heer W. G. de Haseth. Gezaghebber van het eilandgebied Bonaire. thans met buitenlands verlof in Nederland, is door de Antilliaanse regering aangewezen om op de van 7 tot 13 juni 1956 te Wenen te houden 25ste Algemene Vergadering van de Internationale Criminele Politie Commissie, de Nederlandse Antillen te vertegenwoordigen.

Antillen in het nieuws

Willmstad. - Het speciale aan de toeristenindustrie gewijde nummer van de Caraibische Toeristen Commissie, „The Caribbean", heeft enkele zeer interessante artikelen over de Antillen. Het nummer bevat een serie artikelen van de hand van de heer E. Bartels, Aruba's toeristenman, terwijl het nummer verder een goed artikel over Hotel El Curacao heeft opgenomen met een foto van Fred Fischer, gemaakt van de maquette van Curacao's glamourhotel. Een goede propaganda voor de beide Antilliaanse eilanden.

Konink. goedkeuring voor vestiging van Mgr. Jansen te Rotterdam

Rotterdam. — In het bisschoppelijk paleis te Rotterdam zijn de afschriften ontvangen van het K.B. bevattende de goedkeuring van de vestiging van mgr. M. A. Jansen, bisschop van Rotterdam, te Rotterdam.

De tekst van het K.B. luidt: „Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz., op de voordracht van onze minister van Justitie van 7 mei 1956, 1e afdeling a, no. 233—156, ten geleide van een verzoek van mgr. M. A. Jansen, benoemd bisschop van Rotterdam, gedagtekend 17 maart 1956, om de gemeente Rotterdam als zijn vestigingsplaats geschikt te verklaren: gelet op artikel 5 der wet van 10 september 1853 (Staatsblad 102); de Raad van State gehoord (advies van 8 mei 1956 no. 33); gezien het nader rapport van onze minister van Justitie van 9 mei 1956, 1e afdeling a. no. 248—156; hebben goedgevonden en verstaan de gemeente Rotterdam geschikt te verklaren als vestigingsplaats van mgr. M. A. Jansen in zijn hoedanigheid van de bisschop van Rotterdam. Onze voornoemde minister is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschriften zullen worden verzonden aan onze minister van Financiën en aan de Raad van State."

Soestdijk, 11 mei 1956, getekend Juliana.

Het schrijven is eveneens ondertekend door de minister van Justitie, prof. mr J. C. van Oven, en door mr J. C. Tenkink, secretaris-generaal van het ministerie van Justitie.

Sr. Regulo Bermudez in Venezuela

Willemstad. - Naar wij vernemen zal de Consul Generaal Regulo Fermin Bermudez, die met de Antilliaanse delegatie naar Venezuela reisde en nog niet teruggekeerde, nog een dag of tien in zijn land blijven voor het regelen van enkele zaken.



Deze foto werd genomen bij de opening van de kookcursus, waarmee de Buurtvereniging Montagne haar activiteiten begon. V.l.n.r.: Pedro Paulina (leider), George Calmes (bestuurslid), Celso Louisa (leider), Mevr. America Suarez (directrice kookcursus), Ernesto Calmes (leider), Julian Thomasita (voorzitter), Mej. Rosa Panneflek (bestuurslid), Sylvio Binifacio (onder-voorz.), Thomas Wiel (2de penningmeester), Vincent Pole (bestuurslid), Tirso Sprockel (2de secretaris), Macario Pieters (1ste penningmeester).

GROTE activiteit van buurtvereniging MONTAGNE

Kookcursus, ontspanningsavonden, vakantiewerk en plannen voor EHBO-cursus,

W'stad — Dezer dagen hebben wij kennis gemaakt met de kookcursus van de Buurtvereniging Montagne, waar wij door enkele bestuursleden ontvangen werden. Het waren de Voorzitter de heer Julian Thomasita, Mej. Rosa Panneflek en de heer Vincent Pole.

De kook-cursus staat onder leiding van Mevr. America Suarez. Er bestaat grote interesse voor deze cursus, zodat de groep verdeeld moest worden over drie dagen in de week. Aan iedere les nemen een twintigtal dames deel.

Niet alleen geeft Mevr. Suarez les in het koken, maar ook in het tafel klaarmaken, het opdienen, het serveren etc.

De deelneemsters aan deze cursus zullen in de maand juli een examen afleggen en aan de geslaagden zal een diploma worden overhandigd.

Wij zijn ervan overtuigd dat al degenen die bij dit examen slagen en een diploma krijgen, hun vak verstaan, want de leiding is in goede handen.

Naar aanleiding van ons bezoek stelde de directrice vragen aan enkele deelneemsters. De vragen waren o.a.: Hoe maken wij Ayaca? Hoe maken wij „Nido de Amor" en vele andere lekkernijen.

De vragen werden vrij vlot beantwoord en de dames toonden dat ze de kans, om iets nuttigs te leren, goed weten te benutten.

Naast deze kook-cursus heeft de Buurtvereniging nog een ontspanningsavond donderdags voor haar mannelijke leden.

Er wordt aan alle mogelijke binnenspelen gedaan. Ping-pong, dammen, domino, bingo, enz. enz. Ook is er gelegenheid om het schaken te leren.

De heer Colpa geeft dinsdags les in Figuurzagen en Raffia-werk. Het Figuurzagen wordt aan leiders geleerd, zodat straks, wanneer men met de Jeugdzorg begint, deze mensen van alles op de hoogte zijn. Reeds hebben zij een theoretische cursus voor jeugdleider achter de rug.

Er wordt door het actieve bestuur zeer veel werk verzet.

De kinderen die momenteel in „Guatemala" te Bonaire onder auspiciën van het Wit-Gele Kruis vakantie houden, hebben vier leidsters van de Buurtvereniging mee gekregen. Zoals bekend is deze groep kinderen van Montagne afkomstig.

Het bestuur bestaat uit de volgende personen: Julian Thomasita, voorzitter; Sylvio Bonifacio, onder-voorz.; Frederico Curie, 1ste secretaris; Tirso Sprockel, 2de secretaris; Macario Pieters., 1e penningmeester; Thomas Wiel, 2de penningmeester; verdere bestuursleden: de Z.Eerw. Pastoor Weyers, Mej. Rosa Panneflek, Vincent Pole en George Calmes.

Het bestuur heeft reeds beslag weten te leggen op de rijdende bioscoop voor tweemaal in de maand. Bij deze voorstellingen is het de Buurtvereniging toegestaan om entree te heffen, ter vergoeding van de onkosten, o.a. het verhuren van stoelen.

Ook heeft men plannen om in de toekomst een E.H.B.O.-cursus te openen en vele andere dingen staan nog op het programma.

Wij wensen Buurtvereniging Montagne veel succes en feliciteren haar met de bereikte resultaten.

WATERPLAN van Curacao bijna in kannen en kruiken

Nog 2000 volkswoningen (15 miljoen) nodig op ons eiland

Willemstad. — Tijdens de gistermiddag ten Bestuurskantore gehouden maandelijkse persconferentie heeft Gezaghebber M. P. Gorsira mededelingen gedaan over het Waterplan voor Curacao. De Gezaghebber deelde mede dat met de Curacaose Petroleum Industrie Maatschappij een bevredigende overeenkomst werd bereikt voor de afname van het door de nieuw te bouwen waterplan geproduceerde overschot zoetwater.

Eerder werd reeds een regeling met de OGEM voorbereid zodat gezegd kan worden dat het Tienjarenplan voor elkaar is.

Op de persconferentie werd verder gesproken over de Volkswoningbouw. De Gezaghebber deelde mede, dat binnenkort enkele woningen worden gebouwd van het zgn. „schuimbeton", die goedkoper dan ƒ 6000.- zouden zijn. Op Brievengat wil men verder drie typen woningen bouwen, het zgn. middenstandstype, een eenvoudiger type en een speciaal model, dat moet dienen ter vervanging van de krotwoningen die nu voor een vijf of zeven gulden verhuurd worden. Men heeft een behoefte aan 2000 volkswoningen, welke en bedrag vertegenwoordigen van ongeveer 15 miljoen. Dit bedrag zal geleend worden en men heeft reeds de gedachten over deze te sluiten lening laten gaan.

Gesproken werd verder nog over de „self-aid"-woningen waarvan de heer Gorsira wel een voorstander is, vermits een zekere limiet wordt geëist. Het is verder gebleken dat de grote maatschappijen in principe bereid blijken om de voor huishuur verschuldigde som gelds van de lonen in te doen houden, hetgeen een garantie betekent voor het kapitaal.

Straalvliegtuig verwoest nonnenklooster

Ottawa. — Nabij Orleans in Ontario is een straalvliegtuig op een nonnenklooster neergestort. Het aantal slachtoffers wordt geschat tussen de 20 en 50. Volgens ooggetuigen brandde het vliegtuig reeds voor het neerstortte Er ontstond een hevige ontploffing. De bewoners van het klooster bevonden zich te bed toen het ongeluk gebeurde. Het gebouw werd totaal verwoest.

Curacaose muziek naar Mexico

Willemstad. — Door het Cultureel Centrum Curaçao is aan de Mexicaanse musicoloog en musicus, die op ons eiland een tweetal lezingen heeft gehouden, een tape meegegeven, waarop Curaçaose tamboe-ritmen zijn weergegeven. De heer Dennert gaf daarbij in het Engels een korte samenvatting van de betekenis van deze ritmen en deze dansen, terwijl door de heren Benny Privania en Juancho Schmidt de muziek werd gespeeld op de tamboe en de matrimonial. Eerst werd een uitleg gegeven over de tamboe en de matrimonial, vervolgens over de bastèl, de tambú (als dans en muziekvorm), de seú, de musik di zumbi en een canto pa San Antonio. Dr Marti was erg verheugd over deze muziek en wilde zien of hij tot een analyse kon overgaan na zijn terugkeer in Mexico.

Hersengymnastiek-contest in MIAMI blijkt daverend succes

Miami Beach. — In het Miami Beach Auditorium vond deze maand een serie contesten plaats, die tijdens elke uitvoering gemiddeld door 3000 mensen werd bijgewoond. Het waren contesten, die vragen inhielden op elk denkbaar gebied, maar (bij goede beantwoording) een lawine van geschenken en prijzen teweeg konden brengen: de „Big Pay-Off" leverde was-machines, stofzuigers, horloges, kleding en schoenen, parfum, meubilair en zelfs een reis per K.L.M. naar waar-ook-ter-wereld, op. Colgate, die deze contesten had gesponsored ter gelegenheid van haar 150-jarig bestaan, loofde een mink-coat uit.

De wedstrijden, waaraan alleen echtgenoten of toekomstige echtgenoten konden meedoen ten behoeve van de „betere helft", werden per televisie over 129 hoofdstations uitgezonden in 48 staten van de Verenigde Staten. Harry Merriman (de bekende radio- en TV-omroeper uit New York) en Bess Meyerson (Miss America 1954) vuurden hun vragen af, nadat de KLM-stewardess W. J. L. („Mickey") van der Tuuk, die hiervoor speciaal een week vanuit Curaçao naar Miami was overgekomen, de contestanen had welkom geheten, hen 'tulpen uit Holland" had aangeboden en de eerste vraag in een overbekende KLM-reistas aan de ceremonie-meesteres had overhandigd.

Heel aardig was een 7-jarig jongetje, dat ten gunste van zijn even oud vriendinnetje enkele vragen kwam beantwoorden en dolgelukkig met een kromfiets, reisnecessaire, horloge en $ 25 voor de spaarpot weer van het toneel kwam.

De verloofden Margie Jones en Ken Umphrey wonnen de zg. „Bridal Pay-Off", kregen o.a. een droom van een bruidsjurk, een mink-coat, en kozen zonder dralen een KLM-huwelijksreis door de Caraibische eilanden.

Dit contest, dat na 5 jaar in New York gehouden is en voor het eerst in Miami plaats vond, is een daverend succes geworden, en vormde een overweldigende omlijsting van de modeshow, die hiermede gecombineerd was.

Directeuren Grace Line op Curacao

Willemstad. — Dezer dagen arriveerden op Curaçao de beide vice-presidenten van de Grace Line, de heren Gilbert Coyle en Godfrey MacDonald, vergezeld van hun assistent de heer James Hoyt. De hoge gasten zijn op een routine bezoek en maken een reis door de Caribië. Zij verbleven vier dagen op Aruba, en twee dagen op Curaçao. Gisteravond vertrokken zij naar Caracas waar zij eveneens twee dagen zullen vertoeven. Daarna keren de heren weer naar New York terug. Hun reis houdt verband met het verlangen van de directie van de Grace Line om de service van genoemde lijn nog meer te doen opvoeren.

Op Curaçao voerden de heren besprekingen met de fa. S.E.L. Maduro en Sons de general agents van de Grace Line.

Dit jaar Eucharistisch Congres te Caracas

Caracas. — In de loop van dit jaar zal te Caracas een eucharistisch congres gehouden worden.

Portemonnaie verloren

Willemstad. — Gisteravond kwam de man D.C.P. aangifte doen, dat hij in een bus, rijdende naar Montagne, een portemonnaie met ƒ 40,— was kwijt geraakt.



Miami Beach. — Aan miss Margie Jones en haar verloofde, Ken Umphrey, de winnaars van de „Bridal Pay-Off", die o.a. een bruidsjurk en mink-coat wonnen, wordt door de KLM-stewardess Mickey van der Tuuk een bos Hollandse tulpen aangeboden.

Geslaagde atoomproef op Montebello-eilanden

Melbourne. — Op de Montebello eilanden is een geslaagde proef met het jongste Britse atoomwapen ondernomen. Deze proef is een onderdeel van de derde reeks van Britse atoomproeven, waarvan de vorige ook op deze eilanden is verricht.

Warschau. — De nieuwe vrouwelijke minister van Justitie in Polen heeft in een vraaggesprek verklaard dat Polen een aantal verzoeken om herzieningen van gewezen vonnissen bestudeerd. Krachtens de nieuwe amnestiewet zijn reeds meer dan 30.000 personen vrijgelaten.

22e vergadering Caraib. Commissie

Mr. DEBROT vertrekt op 2e Pinksterdag naar Cayenne

Ambassadeur VAN HOUTEN vertoeft van zaterdag tot maandag op Curacao

Willemstad. — De heer mr. I. C. Debrot, Hoofd van de afdeling Sociale Zaken alhier, die in de plaats van dr. W. Ch. de la Try Ellis, commissioner voor de Nederlandse Antillen in de Caraibische Commissie, de 22ste vergadering van dit lichaam te Cayenne zal bijwonen, vertrekt op 2e Pinksterdag met het KLM-vliegtuig naar Paramaribo, waar hij overnacht in verband met de aansluiting naar Frans Guyana.

De heer Debrot arriveert dinsdag 22 mei te Cayenne, waar de volgende dag de zitting van de Caraibische Commissie geopend zal worden. De vergaderingen zijn besloten en eerst na afloop daarvan zullen bijzonderheden bekend gemaakt worden.

Naar wij vernemen arriveert de voorzitter van de Nederlandse Sectie ter vergadering, ambassadeur Van Houten, as. zaterdag uit Mexico te Curaçao. Hij zal zich eveneens op 2e Pinksterdag naar Cayenne begeven.

Het gezelschap zal logeren in het eerst kortelings geopende hotel „Montebo".

Opvallend goede toneelopvoering van de jonge groep „MASCARADA"

HEDENAVOND nogmaals „ESTA UN FAMIA"

Willemstad. - De Toneelgroep „Mascarada" heeft gisteravond, jammer genoeg voor slechts een kleine groep aanwezigen, een prima toneelstuk opgevoerd, genaamd „Es ta un famia", een origineel Curacaos stuk dat door de jonge Idis Wallé werd geschreven. De schrijfster, die gisteravond de hoofdrol van Nicha vervulde, heeft tevens bewezen niet alleen een opkomend talent voor het schrijven van toneelstukjes te bezitten, doch ook voor het toneelspelen. Op uitstekend wijze vertolkte zij de hoofdpersoon in het stukje. Trouwens, ook Fefe en de andere medespelers waren rolvast en maakten een goede indruk op het publiek in de zaal.

De opvoering, die in de Sint Tarcisiusclub naast de San Mateokerk werd gegeven, was wel een grotere belangstelling waard.

Het is de tweede keer dat „Mascarada", onder de bezielende leiding van de heer E. M. Pietersz, zelf ook een goed toneelspeler, voor het voetlicht is getreden.

Hetgeen gisteravond geboden werd getuigt van een sterk enthousiasme voor het toneel en uiteraard ook voor de in de landstaal op te voeren stukjes. Het succes van gisteravond moet bovendien ook voor de jonge autrice een stimulans zijn om met het schrijven van bedoelde stukjes door te gaan.

Gaarne schrijven wij een opwekkend woord voor „Mascarada" dat het publiek om de tweede gelegenheid, het prima stuk „Es ta un famia", dat hedenavond nogmaals in de Tarcisiusclub ten tonele wordt gebracht, niet te missen en de stimulans voor de spelers om door te gaan met hun toneelopvoeringen, door een goede opkomst te vergroten.

Men zal zeker voldaan over „Mascarada" huiswaarts keren, na genoten te hebben van deze toneelstukjes. Voor enkele nadere bijzonderheden verwijzen wij onze lezers naar een elders geplaatste advertentie.

Dr. Marti over oud Indiaans-Amerikaans muziek

Willemstad. - In de Sociedad Bolivariana sprak gisteravond Dr. Samuel Marti voor een publiek, dat steeds meer belangstelling ging tonen voor het zeer boeiend betoog van de Mexicaanse musicoloog en musicus, die op ons eiland een tweetal lezingen heeft gehouden onder auspiciën van het Culturel Centrum Curaçao en het Comité tot Bevordering van de Wetenschap.

Spreker begon met erop te wijzen, dat de cultuur van de Azteken zich honderden, ja, misschien duizenden jaren lang ontwikkeld heeft. Er is weinig nog bekend van de stammen, die op het continent wonen, dat wij tegenwoordig de Amerika's noemen. Dr. Marti legde uit, dat wanneer hij straks over de Azteken zou spreken men het ook moest toepassen voor de Maya's, de Tolteken en de Inca's. Al deze volkeren stammen n.l. af van een continentale traditie.

Over het algemeen denkt men, dat de Indiaanse muziek niet harmonieus is en lawaaierig ongecoördineerd klinkt. Zelfs de grote Kurt Sachs durft in zijn History of Musical Instruments te schrijven, dat de muziek in de Amerika's primitief en rudimentair is. Een oud Maya-manuscript, de Chi, heeft keurig uitgelegd, hoe hun notatie-systeem werkte. Er bestaat een sleutel om de Indiaanse muziek te lezen. Er zijn betrouwbare bronnen om de oude Amerikaanse muziek te reconstrueren. Dan zijn er natuurlijk ook de weergaven door middel van afbeeldingen, reproducties van instrumenten en muzikanten, en zelfs de instrumenten die gevonden zijn, die ons een idee geven van het rijke, muzikale leven. In het leven van de „primitieve" Indianen speelde de muziek een belangrijke rol. Zij had een goddelijke oorsprong. Er waren dan ook goden voor het plezier, voor de zang en voor de muziek. Iedere Amerikaans Indiaanse koning of keizer had aan zijn paleis verbonden een grote groep dansers, componisten en muzikanten. En zodra er dan ook een overwinning was behaald, de oogst was binnengehaald, een vorst op bezoek kwam of er een huwelijk gesloten was, werd er gedanst en gemusiceerd. Clavijero, een 18e eeuwse geschiedschrijver, vertelt dat het lied bij de Azteken episch was. Men vertelde daarin de geschiedenis van grote, dode voorouders. Soms waren ze ook godsdienstig, moreel. Bij de Inca's — de koningen in Peru — waren de muzikanten en hun familie zelfs vrij, hadden zij land en juwelen. Fray Bernardino vertelt hoe 's avonds veel lawaai in de steden is, omdat in ieder huisgezin veel gemusiceerd wordt. Bij de Maya's is er een dans, de Nanoa, die veel op onze zarabande lijkt.

Natuurlijk kende men ook dansen, die zuiver voor het plezier bestemd waren. De dansen van de Yaqui's doen ons zelfs aan het ballet denken. Zo hebben zij een prachtige dans, die de jacht op een hert beschrijft.

Hernan Cortes vertelt, evenals alle andere geschiedschrijvers, dat de muziek monotoon was. Maar wij moeten bedenken, dat de Indiaanse muziek een geheel van de Europese verschillende conceptie is. **De Indiaan wil geen indruk maken, hij wil niet laten zien hoe mooi hij danst, zingt of musiceert.** Muziek is voor hem een expressie van zijn intiemste gevoelens tot zijn God (van de regen, landbouw enz.). De Europeaan gaat naar een conservatorium en leert in een groot aantal jaren de gehele techniek van contrapunten, harmonie, instrumenten enz. Grote kunstenaars worden in de Amerika's om deze reden dan ook weinig gewaardeerd. De Indiaan mist bij hen de persoonlijke geestdrift.

De Indiaan vindt de Europese muziek monotoon en vervelend. Aan de andere kant leert hij met verbazend veel gemak godsdienstige, Christelijke liederen.

Dr. Marti liet vervolgens een tweetal platen horen. Een gedicht in het Azteken van Dr. Jimenez werd daarbij voorgedragen. Er is natuurlijk geen muziek van de Inca's op tapes of wire-recorders te vinden. Men reconstrueert deze muziek met resten die men nog aantreft in de afgelegen delen, bijvoorbeeld bij de Chapa's in de jungles. De Inca-dorpen, die een natuurlijke verdediging hadden in de vorm van het Andesgebergte, hebben nog vele resten. Door middel van de gevonden fluiten kan men muziekschalen reconstrueren die heden ten dage nog worden toegepast. Men vindt in de musea in Mexico fluiten met 2, soms 3 en soms wel met 4 buizen. Men kende dus, zij het misschien rudimentair, een vorm van harmonie.

De muziek was in die tijd direct betrokken bij de dagelijkse bezigheden en bij het dagelijks bestaan.

In Zuid-Amerika treft men nog overal de grote gave voor muziek, dans en zang. Wanneer men dan ook een Indiaan op straat ziet lopen, mischien vies en vuil, moet men in hem nog de man zien met een grote, culturele erfenis, afstammeling van een groot volk. Zelfs kunnen wij een voorbeeld aan hem nemen. In onze materialistische wereld, waarin wij de H-bom — die ons in één slag kan vernietigen — met geen enkel ontzag bespreken, raken wij meer en meer gedistancieerd van ons eigen culturele verleden, terwijl de Indiaan zich aan zijn verleden vastklampt en daardoor zijn rijke, cultureel reservoir bezit.

Dr. Marti toonde vervolgens enkele slides, die een goed beeld gaven van de Azteken-cultuur, musikaal, architectonisch en godsdienstig.

Postduiven-nieuws

Willemstad. - Op zondag 13 mei 1956 werd door de vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" de 3e wedvlucht voor oude duiven uit een serie van 6 wedvluchten vanaf Westpunt vervlogen. De uitslagen luidden als volgt:

Willems: 1 — 2 — 4 — 8.
Boelhouwer: 3 — 25 — 31 — 32.
Schoop: 5 — 9 — 15.
Comb. Anemaet—Den Boef: 6.
Trappenberg: 7 — 11.
Gebr. Royer: 10 — 12 — 16 — 19 —22 —28
Hofmans: 13 — 18.
Vis: 14 — 23 — 30.
Van Lit: 17 — 20 — 21 — 24 — 26 — 29 — 33 — 34.
Meyer: 27.

Stand Onaangewezen vogels

1.	Willems	570 pt
2.	Gebr. Royer	507 pt
3.	Hofmans	463 pt
4.	Trappenberg	431 pt
5.	Van Lit	406 pt
6.	Vis	376 pt
7.	Schoop	376 pt
8.	Boelhouwer	338 pt
9.	Comb. Anemaet—Den Boef	333 pt
10.	Kirindongo	170 pt
11.	Roderigues	150 pt
12.	Comb. Bouwhuis—Schotborgh	70 pt
13.	Meyer	34 pt
14.	Gebr. Goilo	28 pt

Stand Aangewezen vogels

1.	Willems	272 pt
2.	Gebr. Royer	259 pt
3.	Trappenberg	258 pt
4.	Schoop	188 pt
5.	Van Lit	175 pt
6.	Hofmans	102 pt
7.	Boelhouwer	95 pt
8.	Vis	94 pt
9.	Comb. Anemaet—Den Boef	90 pt
10.	Roderigues	46 pt

THE PRODIGAL



Hier een pose-scene uit de film „The Prodigal", welke in West-End in première gaat. Lana Turner, die wij op bovenstaande foto afgebeeld zien, vervult de rol van liefdes-godin.

In WEST-END wordt dit week-end „The Prodigal" gedraaid, waarin Lana Turner, Edmund Purdom, James Mitchell en Louis Calhern de hoofdfiguren zijn. „The Prodigal" verhaalt ons de **„Parabel van de Verloren Zoon".** Dit bekende thema wordt uitgewerkt tot een liefdesdrama, waarop M.G.M. de hele film baseert. Eenieder kent wel het zinnebeeldig verhaal van de zoon, die zijn vader verlaat, zijn aandeel opeist en naar een andere streek trekt, waar hij al het geld verbrast. Hij gaat dan rouwmoedig terug naar zijn vader en smeekt om vergeving. Deze ontvangt hem met open armen en richt een overvloedig maal aan.

Maar Hollywood heeft zijn aandeel ook in de „Parabel" willen hebben en heeft er een soort romance van gecreëerd, die precies past in de stijl der Amerikaanse film-makers.

BLOOD ALLEY

Het onrustige China van tegenwoordig heeft menige schrijver naar zijn pen doen grijpen om 't een of andere schokkend verhaal de wereld in te sturen. Hollywood blijft daarom niet achter en door middel van zijn „scouts" brengt het van tijd tot tijd deze boeken, die verwerkt worden tot scenario's, welke weer op hun beurt in boeiende films omgetoverd worden.

„Blood Alley" is het nieuwste product van Warner Bros., dat ons in de gespannen sfeer van Rood-China plaatst. John Wayne, Lauren Bacall en Anita Ekberg zijn door directeur William A. Wellman voor deze rolprent aangeworven. Samen vormen zij een drietal, dat tussen de Straat van Formosa hachelijke situaties meemaakt om na een life-or-dead-escape voet aan wal te zetten. De film neemt ons mee naar het gevangenkamp achter het „gele" IJzeren Gordijn, waar John Wayne, een geharde zee-kapitein van een rivierboot, een bevrijdingspoging doet. Alvorens hij er echter in slaagt, vinden er nog talrijke verwikkelingen en knokpartijen plaats, waardoor de spanning aanzienlijk wordt opgevoerd.

In „Cinelandia" kan men van een genoeglijk week-end verzekerd zijn met dit Cinemascope-produkt.

TO CATCH A THIEF

In ROXY gaat een spannende film in première door de befaamde director Alfred Hitchkock. In deze prachtige rolprent heeft Hitchkock op voortreffelijke wijze zijn verbeelding de vrije teugel gegeven en een produkt gemaakt, dat qua rolbezetting en vertolking een pluimpje verdient. En de twee hoofd-interpretanten, Cary Grant en Grace Kelly, zorgen voor een magnifieke karakter-uitbeelding. Het hele verhaal speelt zich af aan de Franse Riviera, waar wij Grant als de juwelendief zien — hij leidt thans echter een strikt voorbeeldig leven — die door een imitator weer tot het gejaagd leven wordt gedreven. Omdat hij de bijnaam „the cat" draagt, moet hij voor de vele misgrepen van een ander opdraaien. Hij duikt onder om het cachot te ontlopen. Wanneer hij dan in aanraking komt met een charmante rijke dame (Grace Kelly), meent hij een st[illegible] (vrouw!) te hebben gevonden die het zal doen voorkomen alsof „the cat" aan de nodige geldmiddelen helpt. Dit zijn slechts enige hoofdtrekken, waarmede wij kunnen volstaan. Want wie weet, dat Hitchkock de maker van deze Vista-Vision is, begrijpt dat er iets goeds opgeschoteld zal worden.

Ver. Reserve Officieren naar schietoefeningen

Willemstad. — De voorzitter van de Vereniging van Reserve Officieren deelt mede dat de leden van genoemde vereniging door de Commandant Zeemacht Nederlandse Antillen, de Commandeur A. van Karnebeek, zijn uitgenodigd om de schietoefeningen op de vlakte van Hato op zaterdagmorgen a.s. bij te wonen. Er zal geschoten worden met raketten en mitrailleurs vanuit vliegtuigen. Belangstellenden dienen om acht uur bij de Marineluchtvaartdienst op Hato aanwezig te zijn.

Stak over zonder uit te kijken

Willemstad. — Gistermorgen werd de 13-jarige jongen A.L. op de weg naar Westpunt ter hoogte van Cas Chiquito door een personenauto, bestuurd door A.T., aangereden. De Politie verleende eerste hulp, waarna hij met een wond aan zijn rechterwang en aan zijn rechter-onderbeen met de Verkeersambulance naar het hospitaal werd vervoerd. De jongen zou de weg vlak voor de auto hebben overgestoken.

New Yorkse Beurs

New York. — Na een herstel bleef de vraag op de NY-effectenbeurs van gisteren niet aan te houden, waardoor omtrent het middag uur de koersen goed verdeeld in beide richtingen tot ongeveer $ 1.— lagen.

De autofondsen waren opnieuw meest lager.

In de namiddag trad opnieuw enig herstel in dat leidde tot onregelmatig hogere tendenzen met koersstijgingen van meest $ 1.— of meer. De markt sloot onregelmatig met verliezen enigszins in de meerderheid. Aantal verhandelde fondsen 1139; hoger 467; lager 407; onveranderd 265 aandelen-omzet 3.304.000; oblig.-omzet $ 2.080.000.

Amer. Tel and Tel	180 5/8
Anaconda Comp.	79 1/4
Bethlehem Steel	149 5/8
Dupont de Nemours	215 3/4
Gen. Electric	59 3/4
Gen. Motors	41 1/2
Intern. Tel and Tel	33
Kon. Petr. Mij	105 1/8
Shell Oil	83 1/2
Standard Oil of N. Y.	57 1/4
U.S. Steel	56 7/8
Canadian Pacific	32 3/8
Intern. Nickel	93 7/8

Functieverdeling Bestuur Societeit Asiento

Emmastad. - De bestuursfuncties van Sociëteit Asiento voor het komende verenigingsjaar zijn op de vergadering van 15 mei j.l. als volgt verdeeld:

Ir. F. C. L. van Vugt, voorzitter; Ir. R. H. B. Lorrier, vice-voorzitter, tevens commissaris personeel; J. P. M. van Heeswijk, secretais; D. T. H. Bergacker, penningmeester; G. Broersma, comm. gebouwen en inventaris; H. L. de Boer, comm. ontspanning; H. G. Mulder, commiss. bioscoop; N. H. L. v. d. Harst, comm. binnendienst; P. M. Maduro, comm. buitendienst; plaatsvervangende bestuursleden: J. Robles, I. D. Kuipers, Drs. L. A. Petten, L. J. Braumuller, G. E. A. Booi.

BASEBALL

Willemstad. - In het Rifstadion wordt op zondag a.s. om 10.00 uur een baseball-wedstrijd gespeeld tussen Lucky Strike en Bolivar B.B.C.

Gouden voorwerpen gestolen

Willemstad. — Gistermiddag kwam de vrouw S.P. aangifte doen, dat onbevoegden waarschijnlijk door de niet afgesloten achterdeur waren binnengedrongen en *f* 200.— aan gouden sieraden hadden meegenomen.

Wit Gele Kruis over verrichtingen in 1955

Het verslag van het Wit- Gele Kruis Stichting "Aruba" luid als volgt:

Het afgelopen jaar kenmerkte zich door vele bestuurmutaties hetwelk uiteraard de nodige moeilijkheden met zich bracht. Door het verlof van één verpleegster, moest het bestuur de werkzaamheden gaande houden door tegen betaling de diensten te vragen van een alhier particulier werkzaam zuster.

De samenstelling van het bestuur per einde 1955 was als volgt:

Zer eerw. Pater Fick O.P., Geestelijk adviseur. Dr G. J. J. M. v.d. Bijl, Medisch adviseur. de heer Cl. Juliao, Voorzitter. de heer W. H. M. de Graaf Secretaris. de heer J. Meelis. Penningmeester. mevrouw van Gompel, mevrouw Chong Hong, de heer H. P. E. Zeury, de heer J. Tromp. Leden.

Mevrouw Chong Hong en de heer J. Tromp hebben op zich genomen speciale aandacht te zullen besteden aan de ledenwerving en de propaganda voor de door het Wit-Gele Kruis te verlenen diensten.

In het afgelopen jaar hebben onze dienstverleningen zich door gebrek aan personeel en geld- moeten beperken tot verpleging bij ziekte, overlijden en bevallingen voor leden en gouvernementspatienten.

Financieel resultaat

Het exploitatie resultaat over 1955 is een nadelig saldo c.a. f. 4500 -. Opgemerkt wordt dat tegenover de ontvangen subsidie van het Eilandgebied Aruba (maximum f. 10.000,—) de verplichting staat om gratis diensten te verlenen ten behoeve van Gouvernementspatienten.

Deze dienstverlening bedraagt ongeveer een waarde van f. 8.000.-9.000.- tegenover in vorige jaren c.a. f. 4.000.- 5.000.—. Daartegenover is het bedrag ontvangen voor betaalde dienstverleningen terug gelopen tot ca. f. 3.900.— tegenover vorige jaren ca. f. 5.000.—.

Enerzijds is het een verheugend verschijnsel dat de Geneeskundige dienst ons werk apprecieert en het sociale karakter van onze Stichting erkent. Anderzijds echter is het teruglopen van de betaalde dienstverleningen een uiting van de neiging bij degenen die financieel draagkrachtiger zijn om particuliere hulp in te roepen. Vermoedelijk is de zeer vlottende bevolking in deze meer draagkrachtig groep hier niet vreemd aan. Voor de vele vertrekkende komen anderen in de plaats die echter niet of niet voldoende bekend zijn met het werk en zelfs van het bestaan van het Wit-Gele Kruis alhier. Vandaar dat het bestuur ertoe is overgegaan een afzonderlijke commissie voor propaganda en ledenwerving in te stellen. Het ledenaantal op zich beweegt zich om de 120. De contributie is gehandhaafd op f. 20.— per jaar, doch voor het komende jaar zal de inning per kwartaal geschieden, met behulp van een incasseerder. Op deze wijze hoopt het bestuur het leden aantal uit te breiden en ook diegenen te bereiken voor wie betaling van 20,— gld. ineens te zwaar is alsmede diegenen lid te kunnen maken, die slechts korte tijd op Aruba blijven.

Personeelsvoorziening

In het afgelopen jaar werd nog steeds met twee zusters gewerkt. Tijdens verlof en ziekte was het bestuur dan ook gedwongen een vervangster in te schakelen, uiteraard tegen betaling. De vaste wijken bleven nog steeds beperkt tot Oranjestad, district Noord, Santa Cruz, Savaneta en omgeving. San Nicolaas is nog niet van vaste zuster voorzien kunnen worden, hoewel dit dringend noodzakelijk is. De financiele lasten die dit met zich brengt kan het bestuur momenteel niet voor zijn verantwoording nemen, zeker niet zolang er thans nog een nadelig exploitatie resultaat is, zelf indien de subsidie van f. 10.000,— wordt meegerekend.

Het is echter noodzakelijk dat er minstens één verpleegster bij komt.

Bij verlof of ziekte van een van beide thans in dienst zijnde zusters dreigt onmiddellijk de bediening in de betrokken wijk vast te lopen. De zusters moeten bovendien practisch dagelijks 24 uur ter beschikking staan. Roulerende diensten is gegeven de uitgestrektheid van het rayon uitgesloten.

Indien-wat vermoedelijk in 1956 zal moeten plaats vinden — de zuigelingenzorg door het uitkomen van een kinderarts werkelijkheid gaat worden zullen de hieruit voortvloeiende meerdere werkzaamheden wel tot het aanstellen van een derde zuster dwingen. Bovendien moet het Wit-Gele Kruis wil het een levende sociale instelling blijven — haar terrein van werkzaamheden geheel gaan bestrijken. Wij kunnen niet blijven staan bij de huidige nuttige en noodzakelijke doch helaas nog te beperkte werkingssfeer.

Zo is het totaal beeld van 1955 derhalve: financieel ongunstig, werkingssfeer nog te beperkt en een te gering besef bij vele burgers van het sociale karakter van onze Stichting.

Het bestuur hoopt er het hare toe bij te dragen dat voor 1956 een meer dynamisch beeld zal ontstaan. De eerste stappen — door de oprichting van een speciaal propaganda committee — zijn hiertoe reeds gezet. Met het Bestuurscollege van het Eilandgebied is overleg gaande om zodra de nieuwe subsidie-verordening is aangenomen — een hogere en gunstigere subsidieregeling te krijgen.

Indien onze leden en al degenen die sociale belangstelling hebben ons werk steunen, zowel door hun contributie alsook door van onze diensten gebruik te maken en door doel en naam van onze Stichting in alle kringen bekend te maken moet het mogelijk zijn om aan het einde van 1956 meer optimistische geluiden te laten horen.

Tot slot mag het bestuur dit verslag niet beeindigen zonder de Zusters voor hun trouw en ijver in het werk van het Wit-Gele Kruis dank te zeggen.

Stichting „Paus Pius XII"

De Stichting voor zorg van ouden van dagen "Paus Pius XII" op het eiland Bonaire zegt in haar jaarverslag het volgende:

Gedurende het afgelopen jaar zijn 5 van onze oudjes door O.L. Heer weer tot zich geroepen. De oudste had een leeftijd bereikt van 91 jaar. Verder is er nog één vertrokken naar Curaçao en is er één naar huis teruggekeerd. Ondanks het feit dat er dus zeven in het geheel het tehuis hebben verlaten zit alles toch noch vol.

Dank zij de goede zorgen van de Soeurs voelen zij zich allen tevreden en gelukkig. Het is voor de Soeurs en de helpsters soms een zeer zware taak en het is dan ook geen wonder dat een van de Soeurs er dit jaar er teveel aan kreeg en voor haar gezondheid een tijd naar Curaçao moest. Maar gelukkig is dat weer verholpen en is zij weer met nieuwe moed teruggekeerd.

Omdat Bonaire zo rustig en stil is, is het wel eens moeilijk om de oudjes wat afleiding te bezorgen. Daarom is de heer Holten met de film altijd heerlijk welkom. Ook mochten we dit jaar een bezoek hebben van een goochelaar, die met zijn kunsten veel succes had bij de oudjes.

Een hoogtepunt dit jaar was het bezoek van Hare Majesteit de Koningin en de Prins der Nederlanden, Prins Bernard aan ons tehuis. Na een rondgang door het hospitaal brachten de hoge gasten ook een bezoek van Hare hoge gasten ook een bezoek eerst aan de Oude mannen die aan Hare Majesteit een marakas cadeau gaven daarna aan de oude vrouwen die bloemen aanboden. De oudjes waren bij het bezoek zo onder de indruk dat ze niets wisten te zeggen, ofschoon ze bij aankomst van de hoge gasten spontaan „Biba nos Reina" riepen.

In het bestuur van de Stichting is in de loop van het jaar een wijziging gekomen. Frater Bertrandus moest bedanken als secretaris wegens zijn verlof naar Nederland. De heer E. Nicolaas, onze penningmeester werd verplaatst naar Curaçao. Beide plaatsen werden ingenomen door Frater Benedicto en de heer J. Saleh.

Het bestuur der Stichting is als volgt:

Pastoor A. Volk O.P., Voorzitter. Hose Saleh, Penningmeester. Pastoor Th. Exler O.P., Commissaris. Juffrouw M. de Bruin, Commisaris. Dokter P. Franssen, Medische adviseur. Fr. Benedicto, Secretaris.

Het aantal oudjes bedroeg begin Januari 1955: 29 vrouwen en 16 mannen, en eind december 1955, 31 vrouwen en 17 mannen.

Verstekeling ingesloten

Willemstad. — Aan boord van het Italiaanse schip „Castel Verde" bevond zich een verstekeling van Spaanse nationaliteit. Hij werd op het schip ingesloten.

Her verkeerde verkeer

Willemstad. — De Verkeersafdeling had gisteren zeven lichte aanrijdingen te behandelen.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De Straatdienst en de Mobiele Brigade maakten gisteren 32 P.V.'s op en verleenden 38 maal ossistentie.

Sportnieuws

Utrecht. — De Spelregel- en Protestencommisie van de KNVB vergaderde in Utrecht om te beraadslagen over binnengekomen protesten van Scheveningen Holland Sport; van EDO over de wedstrijd tegen SHC en van Stormvolgels over de ontmoeting tegen Vitesse.

Alle protesten werden afgewezen.

De geschiedenis van DE ANTILLEN

8

Pas in de 16de eeuw ontstond bij de Europese volkeren een algemene zucht naar kolonisatie. West Indische Compagnieën onder verschillende namen, maar met de zelfde bedoelingen, rezen overal op (waren zij niet de eerste Naamloze Vennootschappen?). Frankrijk onder Richelieu en Colbert, belastte zijn W.I. Maatschappij met de kolonisatie van St. Christoffel, Barbados en enige andere eilanden. Reeds in 1619 had een Engelsman, Roger North, van zijn Regering verlof gekregen om een volksplanting te stichten nabij de Orinocorivier, maar zijn poging mislukte. Thomas Warner, een van zijn reisgenoten, slaagde er in, vergezeld van zijn vrouw, zijn zoon en enige goed gekozen medewerkers net eiland St. Christoffel te bereiken, waar hij landde op 28 januari 1623. Twee jaar later, in 1625, landde daar ook de Fransman Sieur (de Heer) dêEsnambuc. Vertrokken uit Dieppe met de bedoeling een kaperstocht te ondernemen in de Caraïbische Zee, werd hij onderweg, in de buurt van de Caiman-eilanden, door de Spanjaarden overvallen, waarbij zijn schip flinke schade beliep. Bij zijn aankomst op St. Christoffel trof hij verschillende van zijn landgenoten aan, die er zeer opgeruimd en gelukkig uitzagen. De schone natuur en de vruchtbaarheid van het eiland, de vriendelijke houding van de Engelsen en de inboorlingen ten opzichte van hem, deden hem besluiten daar aanstonds een kolonie te stichten. Saint Christophe bracht in die tijd veel en goede tabak voort, die toen in Frankrijk tien frans per pond opbracht.

Natuurlijk moest deze eerste vestiging uitlopen op onenigheid met de oorspronkelijke bewoners: de Caraïben. Hoewel Thomas Warner trachtte op vriendelijke voet met hen te leven, duurde het niet lang, of ze besloten heimelijk al de vreemdelingen uit te roeien. Een Indiaanse vrouw bracht de samenzwering aan en om hen een slag vóór te zijn, doodden de Fransen en Engelsen onmiddellijk 120 Caraïben en verbanden de overigen van het eiland. Deze woeste vechtersbazen lieten het hier niet bij, wat te voorzien was. Ze kwamen met versterking terug en de Europeanen hadden de handen vol werk om deze wilden de baas te blijven. De gemeenschappelijke vijand maakte de vriendschap tussen Engelsen en Fransen hechter. Warner en d'Esnambuc keerden beide naar Europa terug om nieuwe kolonisten te werven voor hun eiland. d'Esnambuc verkreeg aanzienlijke hulp in mensen en geld en vertrok uit Frankrijk met drie schepen. Na een ongelukkige reis, die tien weken duurde, kwam hij de 8ste mei 1627 op Saint Christophe aan.

Meer dan de helft van de bemanning was onderweg van ellende omgekomen. Intussen was Warner enige weken eerder met 400 man en allerlei benodigdheden aangekomen. Hij ontving de ongelukkige Fransen met grote welwillendheid.

De 13de mei verdeelden de twee gezaghebbers, in naam van hun vorsten het eiland onder elkaar. De Engelsen behielden het middengedeelte, de Fransen de twee uiteinden. Overigens was het voor beide partijen vrij jagen en vissen; zee, rivieren en zoutpannen bleven gemeenschappelijk eigendom en bij een aanval van buiten af, zou men elkander helpen. Het was veel te mooi om lang te kunnen duren.

In 1625 kwamen Nevis, Barbados en Monteserrat onder Engels Beheer en Thomas Warner werd er de eerste Gouverneur of Gezaghebber over. Hij werd in 1627 opgevolgd door de graaf van Carlisle. Karel I had in 1625 de troon van Engeland bestegen en hij sloot een aanvallend en verdedigend verbond met de Verenigde Nederlandse Provinciën, die in oorlog waren met Spanje, maar officieel nog onder Spaans bestuur vielen. Een oorlog met Spanje brak spoedig genoeg uit. Don Federico de Toledo werd met een oorlogsvloot van 25 schepen naar de West gezonden; St. Christoffel werd veroverd, de Engelsen sneuvelden of werden gevangen genomen en de Fransen vluchtten op 2 schepen naar Antigua. De Spanjaarden verwoestten alles op St. Christoffel en trokken weer weg. Zij hadden nauwelijks hun hielen gelicht of Engelsen en Fransen kwamen weer terug. In 1628 hadden de Engelsen al zoveel mensen, dat ze een kolonie konden stichten op Nevis en in 1632 een op Montserrat. De kolonisten voor dit laatste eiland waren hoofdzakelijk Ieren en *dus* katholieken.

Er waren in die tijd zoveel Europeanen in West Indië, dat het kleine eiland Nevis er in 1640 wel 5000 moet geteld hebben en hun getal op St. Christofel in 1637 op 12 à 13000 wordt geschat. Men verhaalt, dat er in Barbados 18600 Engelsen waren, waarvan, 8300 "heren" en 6400 slaven (dus blanke slaven!)

De handel bloeide. Er was overvloed van tabak en katoen; men kweekte ook gember en later de indigoplant. Vele Europese schepen bezochten de Antillen en het peil van de "Caraïbische" economie was al aardig hoog.

M. D. Latour O.P.

Is er iets van u bij?

Willemstad. - Gedurende het tijdvak 7 t m 13 mei 1956 werden de volgende voorwerpen gevonden:

1 Heren Valentino waarop naam E. R. Salesdor op het fairterrein bij Kwiek; wit kindertasje met schouderriem z. inhoud; rood met wit plastic portemonnaie z. inhoud; 5 12 lot Landsloterij trekking 10 5-'56; bruine koffer z. inhoud; fantasie goudkl. armband; zilverkleurige oorhanger bezet met steentjes; heel lot Landsloterij trekking 24-5-'56; 2 hele loten Landsloterij aan wasknijper trekking 24-5-'56; rijbewijs t.n. van Canuto Abundio Sint Jago, Seroe Loraweg 13; pakje medicijnen t.n. van mevrouw H. Sanson; zakboekje inh. 4 stukjes Landsloterij trekking 26-4-'56 en wasbriefje wasserij „Luna Nueva"; houten kistje waarin 2 messen (de aan bederf onderhevig zijnde levensmiddelen inmiddels vernietigd).

Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op Kamer 5 A, op het Hoofdbureau van Politie.

Russisch schrijver Tadejef pleegt zelfmoord

Moskou. — De Russische schrijver Alexander Fadejef, wiens overlijden op 55-jarige leeftijd gisteren is gemeld, heeft zelfmoord gepleegd, aldus het Russische persbureau Tass.

Hij leed aan chronisch alkoholisme en had in een bui van neerslachtigheid een einde aan zijn leven gemaakt. Door zijn drankzucht kon hij de laatste tijd geen scheppend werk meer verrichten en ook zijn arbeid op sociaal terrein was stil komen te liggen.

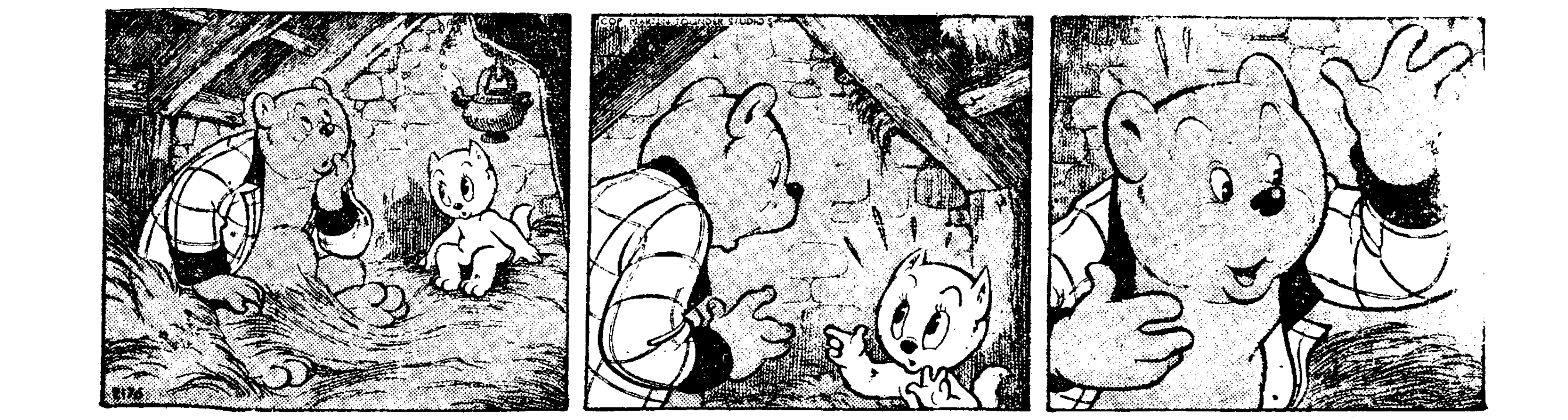
De sovjet-Russische regering waardeert zijn diensten zeer en gaf daarvan met twee orden van Lenin en diverse andere onderscheidingen blijk — aldus Tass.

New York. — Vertegenwoordigers van 24 landen hebben op een bijeenkomst van de Verenigde Naties aanbevolen, dat de Voedsel en Landbouworganisatie der Verenigde Naties de kwestie zou bestuderen van de spoedige oprichting van een intergouvernementele cacaogroep op brede basis.

— De Westduitse ambassadeur in Washington, Krekeler, heeft aan president Eisenhower een exemplaar van het Duitse boek President Dwight D. Eisenhower en zijn voorouders en familie, samen met een persoonlijke brief van president Heuss, overhandigd. Het boek gaat terug tot een zekere Johannes Eisenhauer, die in 1446 in Odenwald leefde.

— In de Verenigde Staten zal een wetsvoorstel ingediend worden waarbij de doodstraf mogelijk wordt voor handelaren die verdovende middelen verkocht hebben aan kinderen beneden de achttien jaar.

TOM POES: Heer Bommel gaat vereeuwen



2176 — Een poosje later zaten heer Bommel en Tom Poes in het schuurtje van de tovenaar Droezeloor op een schelf hooi om te gaan slapen. Maar heer Ollie had nog geen rust — de verantwoordelijkheid als aanvoerder van de hoogbrauwen drukte hem toch wel zwaar.

„Het is natuurlijk wel heel mooi en eervol", sprak hij. „En ik weet zeker, dat mijn goede vader dit graag had willen meemaken. Maar de kwestie is...... eh...... ik vraag mij af...... ik bedoel: Wat doet men, als leider? Hoe moet men beginnen, als je begrijpt wat ik bedoel?"

„Hm", zei Tom Poes, „dat had u eerder moeten bedenken, heer Ollie. U had er nooit aan moeten beginnen. U kunt immers niet eens zwaardvechten? En hij die bestorming van de burcht hebt u toch wel gemerkt, dat het niets voor u was!"

„Ach wat!" riep heer Bommel gramstorig uit. „Jij altijd! Daar op die burcht liep de toestand me een beetje uit de hand omdat niemand naar me luisterde. En dat kwam omdat niemand wist wie ik was. Ze hadden gewoon niet in de gaten, dat hun aanvoerder in hun midden was en gehoorzaamde daarom niet aan mijn rake bevelen. Zeg nu zelf, jonge vriend!" Wat nu dat zwaardgevechten betreft........" Hij zweeg en staarde peinzend voor zich uit. Doch toen verscheen er plotseling een slim lichtje in zijn ogen.

„Ach wat!" juichte hij, „wát zwaardvechten? Dat is onzin. De stakkers die in deze tijd leven hebben nog nooit van de zegeningen van de moderne wetenschap gehoord — en wij wel! Waar of niet" Deze sukkels vechten nog met pijlen en speren en stenen en zetten daaroe ijzeren petjes op, Maar een modern heer gebruikt de wetenschap. Ha! Daaraan had je niet gedacht, hè? Weet je wat ik ga doen, Tom Poes?""

Hij liet zijn stem geheimzinnig dalen en sprak toen met grote nadruk: „Ik, heer Olivier B. Bommel, ga het buskruit uitvinden!"

Alcohol Anonymous wint aanmerkelijk terrein op Aruba

Oranjestad. - Het is uitermate verheugend te zien hoe van vele kanten alles in het werk wordt gesteld de bevolking van ons eiland op een zo hoog mogelijk moreel peil te brengen. De instellingen welke hieraan vooral hard werken zijn — nog afgezien van de religieuze orden — de onlangs opgerichte Stichting ter Bevordering van de Geestelijke Volksgezondheid, Hubentud Activo, A.S.U., Koningin Juliana Stichting en thans ook en vooral Alcoholics Anonymous.

De Gezondheids Week, welke gisteravond geopend werd, zal er ook veel toe bijdragen de mensen van verkeerde gewoonten af te brengen, doch het zijn vooral de leden van de groep Alcoholics Anonymous, die zelf de handen uit de mouwen steken en door hun voorbeeld velen er toe brengen dit voorbeeld te volgen.

Zo vond er maandagavond een bijeenkomst plaats van deze groep in de Club Santa Cruz. Zij waren gekomen met hun vrouwen en genodigden, zodat er ongeveer een 125 personen aanwezig waren. De avond werd geopend en ook gesloten door de pastoor van de parochie Sta. Cruz, de Z.E. Pastoor Weenink. Dr. R. Turfboer en de leden van de A.A. hadden deze avond georganiseerd en zij kunnen daar met bijzondere voldoening op terugzien.

Een der leden hield een openingsrede, welke op de aanwezigen een diepe indruk heeft achtergelaten, terwijl dr. Turfboer nog een overzicht gaf van wat de A.A. betekende. Een aardige film over Tommy, een klein katje, werd vertoond, waarna de heer Dinnissen van de Kinder- en Zedenpolitie de aanwezigen toesprak. Er werd met grote aandacht geluisterd en er werd geen wanklank gehoord. Onder gezellig kout werd een kop koffie gedronken en er heerste een sfeer, bijna onbekend. Men kreeg sterk de indruk, dat zij die vroeger aan de alcohol verslaafd waren, thans dachten: Wat jammer dat ik deze methode niet jaren geleden reeds begonnen ben.

En inderdaad zagen wij dezer dagen een prachtig voorbeeld welke goede invloed de A.A. heeft, toen een man, voor korte tijd terug nog een z.g. ongeneselijke alcoholist, met zijn vrouw en kinderen ergens binnenstapte. Dat het een gelukkig gezin was, kon men duidelijk bemerken. Zij waren allen keurig in de kleren gestoken, iets dat vroeger onmogelijk was, daar de drank alles opeiste. Zij waren met een mooie auto gekomen, een auto, welke de man op afbetaling had gekocht en hij zorgde prompt voor de naleving van zijn verplichtingen. Vroeger zag men hem slingerend op zijn oude fiets door de knoekoe rijden.

Het is schitterend werk van de A.A. en langzaam maar zeker begint deze beweging aanmerkelijk terrein te winnen en vruchten af te werpen. De resultaten zijn dan ook bijzonder bemoedigend.

Doch hiertegenover staat weer de samenleving, die met haar vooroordelen niet zo maar genegen is de vroegere zondaar aan te nemen. Er zijn echter gelukkig ook nog leden van onze gemeenschap, die mogelijkerwijze voordeel gehad hebben bij het ongeluk van hun medemens, doch die grote bedragen gaven voor liefdadige instellingen en daarmede hun rekening vereffenden.

Echter zijn het juist de vroegere drinkebroers, die onze volle steun en hulp nodig hebben en dikwijls behoeft dit uit niet meer te bestaan dan uit een aansporing vol te houden. Er dient een streep door de oude rekening te worden gehaald, men moet hen dezelfde behandeling geven als ieder ander normaal mens, want het zijn zij, die straks de zwakkere broeders het eerst de hand zullen reiken. Zij kennen het gevaar van de drank beter dan anderen en zullen trachten die anderen te redden.

De heer v.d. Naaten in het gelijk gesteld

Oranjestad. — De heer N. J. v.d. Naaten in het proces tegen de N.V. v.d. Naaten-van Swaay is door de rechter volledig in het gelijk gesteld. Het beslag is gistermorgen opgeheven en de heer v.d. Naaten werd uitbetaald.

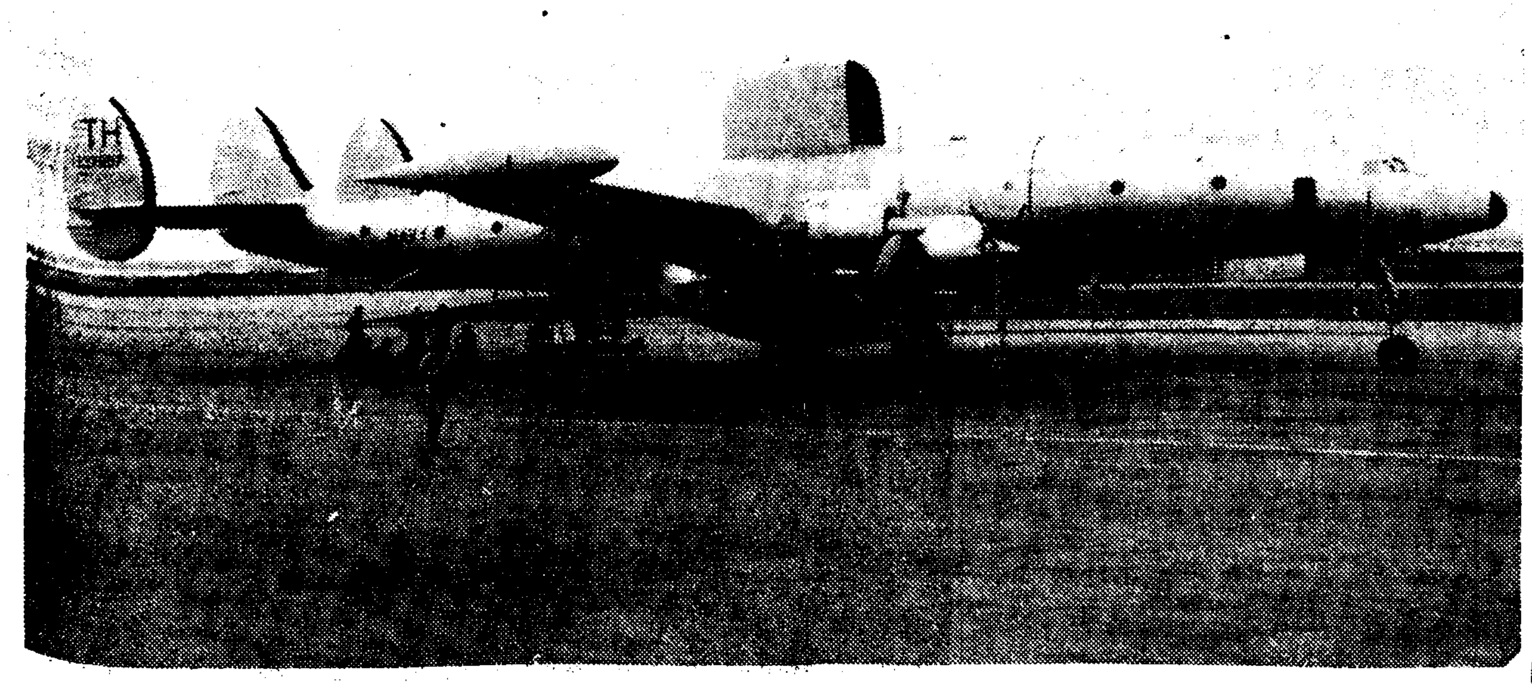
ARUBA Gezondheidsweek officieel geopend

Oranjestad. - De Aruba Gezondheids Week werd officieel door Gezaghebber Kwartsz geopend in de Lago Heights Club. De heer Kwartsz hoopte dat de gehele bevolking van Aruba aan de acties van het comité zou meedoen. Deze Week, welke in het teken staat van de tandverzorging, is door de Aruba Dentist Association grootscheeps aangepakt en men heeft verschillende zeer fraaie prijzen ter beschikking gesteld voor hen, die de diverse wedstrijden zouden winnen.

Dr. E. v. d. Kuip, hoofd van de Gezondheidsdienst in Suriname, hield een korte, doch belangwekkende rede en hoopte dat het invoeren van een Gezondheidswee kook in Suriname spoedig zou worden ingevoerd.

De Lago Community Band, o.l.v. de heer Jan Koulman, zorgde op uitstekende wijze voor de muzikale omlijsting. Tenslotte werden de prijswinnaars bekend gemaakt van de opstellenwedstrijd en de drie finalisten met de beste gebitten aan het publiek voorgesteld. De heer Chase van het Lago Hospitaal dankte allen in een slotwoord.

Gistermiddag werd de tentoonstelling voor tandverzorging in het Cecilia Theater te San Nicolas officieel door de heer Oscar Henriquez geopend. Ook hier was weer zeer grote belangstelling. Op de tentoonstelling kan men stemmen op een der finalisten met het beste gebit. Tot en met vrijdag kan men daar de expositie bezichtigen.



Willemstad. - Een van de bekende miljoenenvliegtuigen van de Amerikaanse luchtmacht, een Super Constellation radarplane, is woensdag j.l. op het Dr. Albert Plesmanvliegveld geland om een beleefdheidsbezoek te brengen aan de Antilliaanse Meteorologische Dienst te Curacao. Zoals bekend bestaat er een goede verstandhouding tussen de Orkaanwaarschuwingsdienst van de Amerikaanse Luchtmacht en onze Meteorologische Dienst. Het vliegtuig, dat onder commando staat van Captain F. A. Davissan kwam van Kingston, Jamaica, en was op weg naar Trinidad. Captain Davissan heeft de gelegenheid waargenomen om het hoofd van de Meteorologische Dienst, Dr. Bruinenberg, op te zoeken en tevens om enkele van zijn bemanningsleden het vliegveld te laten zien, ingeval in de toekomst, bij een orkaan, naar Curacao moet worden uitgeweken. De Captain werd op Curacao verwelkomd door Consul Generaal Mr. Lancaster, Dr. Bruinenberg en de heren Alewijnsen en Verdonk, eveneens van de M.D. Het vliegtuig, dat erg opviel met zijn „radarbuik", vertoefde slechts enkele uren op Curacao.

Zijn er brieven van U bij?

Brieven:

A. Firma Arrindel, Evelyn A. Allen, Clotilda Angela, Francis Alexander, F. M. Allen, Joan Allen, Agustina Apalayo, V. R. Alvares.
B. Beatriz Borgschot, Alberta Brown, Frida Barbolina, Pascalia Boomont, Elaine Buntin, Annie Benjamin, Riet Bloemen, Jaime F. Berimbau, Joan Berkley, J. J. van Brede, Iluminada P. de Boekhouder, J. A. Balentijn geb. Soeperti.
C. Johanita Coffiel, C. Casperson-Duke, Margery Caines, F. Conquet de Aleala, Jose Goncalves Clemente, Francisco Christiaan, Alfred Cuffie, Francisca Cooper, Dolores Caledon de Anasias.
D. Isbelia Dorotea, Abraham Daley, M. B. E. Doest.
E. Enrique Jose Elisabeth, Carlos Estanista.
F. Th. J. Fliervoet, Kenneth I. M. Francis.
G. Maria Tereza Goncalvez, Helen Granville.
H. Inez Howard, Elvia Hodge, Lourville Heyliger.
J. De heer en mevr. Jansen-Ellis, I. Jeensma, Luida Janga, Marieta Jansen.
K. G. C. Kool, Gertrude Kook, E. Koenders.
L. Alfredo Labeilie, Ivinia Lamentagne, Hilde Lichtenberg, Evon E. Lawrence, Doris Lanns, Margaret L. Lynch, Thomas H. Lee.
M. Jose A. Mercera, Clendon H. Mason, Amy Mitchell (2), Willem Muusze, Elia Mariane.
N. Hesta Louisa Nisbett, Juliana Nicolina.
P. Dick R. B. Pieters, Elmie Pieters, Christopher Piper.
Q. Jestina Quammie.
R. Maurille Richardson, Francisco Remigio, Marie Romoe, Ruth Rosemond.
S. Philip R. Somersoll, C. E. Sterk, Granville E. Small, Claris Scarbrough, A. Sinninghe, Ruth Smart, H. A. Sorum, Rignald Schoop, J. Spanjersberg.
T. Dreana Thomas, Louisa Tyson, Peter Theodore, May I. Thomas.
V. G. J. M. de Valk, Catherine Veronica, Martina Vargas, Rosa Aminta Valdez, Cornelis Vis.
W. J. W. de Windt, Victoria Woodley Edna Willems, E. Walter, James Warren, Louise Williams, J. H. de Wit.

Drukwerken:

A. W. F. Adain (2), O. W. Moa Asam (2), C. Acroyk, H. E. Albert.
B. H. Bos, Thelma E. Daynes, I. B. Beeker, A. L. Born, C. Th. Bloemen, J. Boon, C. J. Batter.
C. Wilfred G. Cassell, A. O. Chippendale (2).
E. Felix Ega, Alouisio Evertsz, R. E. Entrop.
F. Antonio Felix.
G. H. Goverts, P. Gast, D. Graham, E. D. Govaars, R. Graham.
H. Ganem Hasen, A. Hogendijk.
K. A. Krijgsman, L. Kelly.
L. J. L. v. d. Leuv, Evy Lending, E. J. van der Leenhorst.
M. Coenes Martijn, Mr. Maurice, F. J. J. Mulder.
N. Cleto Nicolaas.
P. Mrs. Poort, Iphil Parris, Maurits Posner, Pieters (4).
R. C. I. Rojer.
S. J. W. Sumter, J. A. Schoop, Guillermina F. Soemanta, F. H. Sikkens, Anthony Snijders, Philipus Johannes Semerel (3), Andres Avelino Salomon.
T. Tivoli Candy Store.
V. J. de Vries, Jose Corria Verissino (3).
W. Fam. Wildeman, Adm. De West, Piet Warnet, F. K. Weber.
Y. Yuen Woo Chong Wuy Sol.

Postpakketten:

A. W. L. Adam (2).
M. Claudia Mathilda.
S. Vivian Sandeis, Sue House.

Aangetekende stukken:

A. La Casa Amarilla, Francisco de Abreu, J. Abdala, Fouad M. Ajubi.
B. B. Berginia, Olinda Aquino Barranco.
C. W. M. J. Alvares Correa, Luz Castillo, J. A. Chatlein, Ramiro Cecilia Herman Cijntje, Pedro Castaneer, Josef Cheri, R. A. Correa (2), R. R. Chapman, A. Colastica, P. Clotilda, M. Carolina.
D. A. Dampig, Ambrosio Damasco, Nieve Dever.
E. A. Everts, M. E. Ernestina, Nilo Espacia.
F. Senor Franck, Herman Franca, F. Ferero, Elsa Franka, Ronald H. Felipa, Flora Helena Fabian.
G. Herman E. Antonio Goilo, Enr. Gorsira, G. Garcia, M. A. Walle da Costa Gomez.
H. Vincent Hugoosgift, Sevilla Hodge, Ana Martina Helena.
I. R. E. J. Irausquin, F. Izidore.
J. Patricio Confesor Joeri, G. S. F. Jacobs, Emerencia Jamanica.
L. Deo Laurentina, M. Leonce.
M Rafael Martilia, David Manuel, Johan Martina, E. D. Martis, A. Martis, Serah Menton.
N. Patricio Nunez.
P. Paulo Ribeiro Peixeto, Edith Philips, Elsa Secundina Puriel.
R. Ch. A. Rosheuvel, Andres Rosalina, Antoni de Padua Rosa.
S. Deonsio Francisca da Silva, M. Sontoig, Pedro Siberia, C. Sotero.
T. Carlos Teixeira Trinidade, Manuel Pereira de Tanque.
V. Benny Visser, S. H. J. Vries, Teofilo Veldt, L. Virginia.
W. L. de Windt, James Wilson, M. van Wilpen, Bertha Webster.

Peruaanse presidentsverkiezingen verschoven naar 17 juni

Lima. — De Peruaanse regering heeft de presidentsverkiezingen, die op 3 juni zouden worden gehouden, naar de 17e van die maand verschoven.

Panamá krijgt olieraffinaderij nabij Colon

Panama. — De republiek Panamá heeft een contract getekend met de Panama Refining and Petrochemical Company of South America. Krachtens het contract krijgt de maatschappij het recht een olieraffinaderij te bouwen en te exploiteren. Men vermoedt, dat de raffinaderij nabij Colón, aan de Atlantische kust, zal worden gebouwd.

Documentaire film over Russisch bezoek aan Engeland

Moskou. — Radio-Moskou meldt, dat een documentaire film, getiteld „Missie van vriendschap en vrede", over de reis van de Sovjetrussische premier maarschalk Boelganin en eerste partijsecretaris Chroesjtsjef naar Groot-Brittannië is vervaardigd. Er zijn veertien versies van de film, waaronder een Engelse, een Chinese en een Indische.

Frankfort. - Binnenkort wordt een nieuwe verruiming van de Duitse deviezenvoorschriften verwacht, waarbij de kapitaalinvoer zal worden vergemakkelijkt en de investering van Duits kapitaal in het buitenland mogelijk wordt.

Verdronken stad aan de Golf van Bengalen

Praalwagens van graniet uit de zevende eeuw

Impressies uit Indië

Mahabalipuram (Madras),

Temidden van hoge cocospalmen, volop bloeiende cameliastruiken en allerlei soorten cactussen vindt men de laatste resten van de verdronken stad Mahabalipuram. Uit de overblijfselen valt af te leiden, wat een rijke cultuur in dit deel van Zuid-Indië dertien eeuwen geleden bestaan moet hebben. De kolossale beeldhouwwerken die door de woeste kracht van de zee gespaard gebleven werden, zijn kunsthistorische monumenten van de grootste betekenis. Maar men hoeft geen kunsthistoricus te zijn om onmiddellijk getroffen te worden door de intensiteit waarmee de 7e eeuwse beeldhouwers hun fantasieën in het harde graniet hebben uitgedrukt.

Mahabalipuram kan men per auto vanuit Zuid-Indië's grootste stad, Madras, in ongeveer twee uur bereiken. Het is een mooie tocht door lichtgroene rijstvelden en langs lemen met palmbladeren bedekte hutten. De weg is goed, maar men kan niet hard rijden. De vrouwen, die met hun waterkruiken op het hoofd naar de dichtstbijzijnde put wandelen, lopen liefst midden op straat. De voerlieden van de door twee „bullocks" — een soort ossen — getrokken karren plegen allerminst links te houden, en hier en daar doet een koe een dutje. De grootste obstakels zijn echter de kudden rood-bruine geiten, die op de meest ongelegen ogenblikken willen oversteken. Maar met heel veel getoeter komt men tenslotte dan toch op de plaats van bestemming.

Mahabalipuram betekent: „De stad van de machtigen" en de plaats ontleent deze naam aan het feit dat hier van ongeveer 600 tot 1000 de vorsten van de dynastie der Pallava's hun zetel hadden. In deze periode was het ook dat schepen vanuit de haven van deze stad naar Cambodja en Java voeren. In de verspreiding van de Indische cultuur over de Indische Oceaan heeft aldus Mahabalipuram een grote rol gespeeld. Het grootste deel van de vroegere stad is inmiddels door de zee verslonden, maar het weinige dat er bleef staan is een bezoek ten volle waard. De sculpturen die men hier bewonderen kan, zijn tegelijk simpel en majestueus. En al ontgaan de 20e-eeuwse westerse toeschouwer — indien hij niet een zeer diepgaande studie gemaakt heeft van het Hindoeïsme — uiteraard vele fijne bijzonderheden, toch kan hij de kunstenaar van zoveel eeuwen geleden tot op grote hoogte volgen en begrijpen.

Bij een bezoek aan Mahabalipuram brengt men u eerst naar „De vijf praalwagens". Het zijn meer dan tien meter hoge uit één granieten rots gehouwen kunstig bewerkte tempels, gemaakt naar het model van de houten tempels die in processies op rijdende onderstellen plachten meegevoerd te worden. Deze tempels zijn gewijd aan de voornaamste helden van het grote Indische epos Mahabharata. De mooiste van deze praalwagens, of ratha's, is die van Dharmarajah. Men heeft er een houten trapje tegen gezet, zodat men de twee galerijen kan bereiken die op verschillende hoogten langs de overkoepeling van het monument lopen. Zo is men in staat om bijvoorbeeld een afbeelding van de god Shiva, die in een nis is aangebracht, van dichtbij te bezien. De vijf ratha's omringen drie kolossale diervoorstellingen: een meer dan levensgrote olifant, een enorme leeuw, wiens forse nek en zware poten een uitzonderlijke kracht suggereren, en een even omvangrijke liggende koe. De beeldhouwkunstige kwaliteiten van vooral de schoonheid van deze granieten figuur is werkelijk onvergetelijk.

Enkele tientallen meters van de praalwagens vindt men in een grot-tempel, gebouwd onder de heuvel waarop nu een vuurtoren gebouwd is, een tweemaal levensgrote afbeelding van de slapende god Vishnu. Een oude vrouw licht ons met een olie-lamp bij opdat wij de fraaie trekken van het beeld kunnen onderscheiden. Vervolgens worden we buiten gekomen bijzonder getroffen door de voorstelling op een der rotswanden, die betrekking heeft op gebeurtenissen uit het leven van de god Khrishna. Bijzonder aardig is het detail dat ons een man toont die een koe melkt, terwijl de koe haar pas geboren kalf likt.

Tenslotte brengt men ons naar de „Kusttempel", een bouwwerk dat aan de uiterste rand van de zee staat, en dat nu door rotsblokken tegen verdere vernielingen door de branding beschermd wordt. Het is de laatste overgeblevene van zeven pagoda's, die eens in Mahabalipuram gestaan moeten hebben. De andere liggen in de verdronken stad.

De koningen uit het Huis Pallava, die vele honderden jaren geleden regeerden over wat nu ongeveer de staat Madras is, hebben zich voor de ontwikkeling van de Zuid-Indische beeldhouwkunst grote verdiensten verworven, door de schepping van de kunstwerken van Mahabalipuram mogelijk te maken. (Men heeft wel verondersteld dat zij hier een soort academie voor beeldhouwkunst in stand hielden).

Van het hoge niveau dat de Indische beeldhouwkunst reeds in de 7e eeuw bereikte, leggen de tempels, die hier 80 km ten zuiden van de stad Madras, in een zeer dun bevolkte streek liggen, op indrukwekkende wijze getuigenis af.

HANS BRONKHORST



Een der vijf praalwagens van Mahabalipuram. Rechts een levensgrote olifant, eveneens een voorbeeld van zevende-eeuwse Zuid-Indische beeldhouwkunst.

De Engelse BIJBELVERTALING van monseigneur Ronald Knox

Leesbaar, begrijpelijk en nauwkeurig

(Bijzondere correspondent)

Het is dit jaar tien jaren geleden sedert een nieuwe Engelse vertaling verscheen van het Nieuwe Testament. De vertaler was Monseigneur Ronald Knox, en de vertaling was nauwelijks in omloop of de Hiërarchie van Engeland en Wales gaf toestemming om voortaan naast de oude Douai-vertaling de Knox-vertaling officieel te gebruiken bij de eredienst, een gebeurtenis welke de katholieken van Groot-Brittannië en die duizenden katholieken van vele nationaliteiten die hun domicilie hadden in Engeland en Wales voor het eerst van hun leven in staat stelde om de brieven van Sint Paulus te lezen en te horen lezen in begrijpelijke vorm, een feit dat alleen al voldoende zou zijn geweest, zulks ongeacht de andere zeer grote verdiensten van deze vertaling, om de vertaler te verzekeren van de diepe dankbaarheid van zijn geloofsgenoten en van de openlijk uitgesproken waardering van menig deskundig andersdenkende.

Kort na het verschijnen van deze uitgave van het Nieuwe Testament gaf Kardinaal Griffin, Aartsbisschop van Westminster, Monseigneur Knox opdracht tot het vertalen van het gehele Oude Testament. Er is mij, binnen of buiten Brittannië, niet één andere geestelijke bekend aan wie het niet bijna potsierlijk zou zijn geweest een dergelijke titanenopdracht te geven. Als men bedenkt dat Monseigneur Knox bovendien een van de meest briljante en meest aangezochte predikanten is in de Engelse stijl (die dag en nacht verschilt van de Nederlandse preekstijl): dat hij een nijver publicist is en schrijver van talrijke religieuze boeken; dat hij voorts bezig was aan wat hij beschouwde als zijn levensarbeid, het schrijven van een werk dat kort na de publicatie van zijn Oude Testament zou verschijnen onder de titel „Enthusiasm" en dat in en buiten katholieke kringen zou worden ontvangen als een monument van wetenschap, is het haast ongelooflijk dat de opdracht aan hem werd verstrekt, maar nog ongelooflijker dat hij haar uitvoerde en binnen vier jaren voltooide op zodanige wijze dat de tot oordelen bevoegde Anglikaanse bisschop van Londen openlijk in een zondagsblad erkende dat hij geen moderne vertaling van de Bijbel kende welke zich kon meten met de Knox-bijbel.

Een titanenarbeid

Nauwelijks was het Oude Testament in twee delen, verschenen respectievelijk in 1948 en 1949, uit, of Monseigneur Knox (die zich in vroeger jaren grote faam heeft verworven als schrijver van uitmuntende detective-romans, van in geheel Engeland vermaarde epigrammen en literaire parodieën, en van Griekse poëzie, en ook als geestelijk vader van de Anglo-Amerikaanse Sherlock-Holmes-cultus en de Engelse Trollope-cultus) begon aan de herbewerking van zijn gehele vertaling, mede op grond van talrijke kritische opmerkingen en suggesties die hem vanuit de gehele katholieke wereld waren toegezonden.

In november 1955 verscheen het gehele Oude en Nieuwe Testament in één deel, in een keurige, uiterst leesbare en handzame uitgave (Burns & Oates. Prijs 30 shillings). Tegelijkertijd verleende de Hiërarchie van Engeland, Wales en Schotland toestemming voor officiëel gebruik van zowel het Oud als het Nieuw Testament bij de eredienst. De uitgevers vierden het verschijnen van deze definitieve uitgave van de Knox-bijbel terecht met een groot noenmaal waar meer dan 200 katholieke en niet-katholieke prominenten aanzaten om de meester te huldigen die aan katholiek Brittannië een bijbelvertaling heeft gegeven van zo grote volmaaktheid als nimmer in de geschiedenis van het Britse katholicisme is geëvenaard, en die bovendien naar de mening van zowel katholieke als niet-katholieke bijbelgeleerden in leesbaarheid en begrijpelijkheid alle moderne vertalingen in het Engels verre overtreft.

Monseigneur Knox ging bij zijn vertalingsarbeid uit van het standpunt dat zijn vertaling moest beantwoorden aan drie kriteria, namelijk die van leesbaarheid, begrijpelijkheid en nauwkeurigheid. Wat de l e e s b a a r h e i d betreft, kan ik niet beter doen dan de nieuwe eendelige bijbel open te slaan op een geheel willekeurige plaats en te citeren:

„And thus the Lord speaks to the Ammonites: Did Israel, then, leave no sons, no heirs to follow him? How comes it that Melchom boasts possession of Gad, and worshippers of his dwell in yonder cities? A time is coming, the Lord says, when Rabbath Ammon shall hear the din of fighting and shall be thrown down in ruins; when her daughter cities shall be burnt to the ground, and Israel, so runs the divine promise, shall drive out the intruder. Shall Hesebon mourn for Hai laid waste, and the women of Rabbath for Rabbath make no lament? Nay, put on sackcloth, raise the dirge as you scatter among the hedge-rows: Melchom goes into banishment, his priests and his votary chieftains with him. So proud of thy valleys! Wasted away, now, is that vale of thine, pampered maiden; confident in thy rich store, thou didst flatter thyself none should come near to harm thee, but I mean to fill thee with dread, says the Lord, the God of hosts, dread of all thy neighbours. Each man shall take his own path, scattering in flight, and there shall be none to rally the fugitives. Yet afterwards, the Lord says, I will bring the exiled sons of Ammon back to their home." (Jeremias 49: 1-6.)

Om te kunnen zien dat dit althans uitstekend vertalen is, behoeft men haar niet eens te vergelijken met de veelal stuntelige, onwaardige en van vulgarismen wemelende Canisiusvertaling (waarin terecht staat geschreven in platvoeten-Nederlands: „Ik ga verschrikking over u brengen"). De bovengeciteerde tekst uit de vertaling van Knox is niet slechts pezig en lenig als vers iepenhout, het is bovendien schoon, en bij eerste lezing denkt men aan de sombere verdoemenis die spreekt uit oud-IJslandse Saga's. Maar eenieder die enig oor bezit voor het grote en kostbare geheim van het Engelse proza, het karakteristieke alinea-rithme (niet het zinsritme op zich) zal aanstonds horen, als hij deze passage hardop leest, dat het Engels van Knox zingt met de authentieke stem van het beste traditionele proza. En indien Knox zich bedient van de stijl van de oude Engelse vertalers is het niet alsof hij geleend heeft van anderen. De stijl leeft en wel op krachtige en vitale wijze als het geheel eigen en persoonlijk geestelijk bezit van de vertaler. Tegelijkertijd bezit deze stijl de hiëratise waardigheid en plechtigheid die past bij Gods Woord. Zulk vertalen doet slechts iemand die een diepe kennis van de historie van zijn eigen taal en een groot persoonlijk taalvermogen paart aan grote geleerdheid en diepe eerbied voor het vertaalde. Dit is proza van een geheel toegewijd meester, en zo krachtig leeft deze taal dat men reeds bij eerste lezing van lang bekende passages aanstonds geheel nieuwe facetten ontdekt aan wat vertrouwd was in andere vertalingen en dat men bijna altijd zijn begrip verdiept voelt. En nergens is dit treffender dan in passages die altijd voor saai en dor versleten zijn en die hier opeens tot leven komen.

Het Nieuwe Testament is niet zoals het Oude Testament vertaald in een Engels dat men kan beschouwen als een opzettelijk teruggrijpen naar het Engels van de grote Engelse vertalers van de late 16de en van de 17de eeuw. Knox heeft zich hier bediend van een meer modern Engels, echter dusdanig ontdaan van modernismen en neologismen, dat het geheel aansluit bij de Engelse prozatraditie, maar door een soort idiomatische zuivering een „tijdeloos" karakter heeft gekregen. Want Knox zocht naar een Engels waarvan hij hoopte dat het over honderd jaar nog acceptabel zou zijn. Deze tour de force is hem volkomen gelukt. En indien men geneigd is te zeggen, en terecht, dat het Oude Testament indrukwekkender van stijl is en misschien zelfs „beter", betekent dit slechts dat Knox het ongelooflijke gepresteerd heeft door in zijn Oude Testament het Nieuwe nog te overtreffen. Knox heeft zijn besluit om voor het Nieuwe Testament doelbewust een andere stijl te gebruiken toegelicht door te verklaren dat het Oude Testament oorspronkelijk was geschreven door de schrijvers in hun eigen levende taal, terwijl het Nieuwe Testament werd geschreven in het Grieks, dat voor de gewijde schrijvers, die zelf Aramees spraken en dachten, weinig meer was dan een soort esperanto.

Wat het tweede kriterium betreft, dat van b e g r ij p e l ij k h e i d, kan men de nieuwe Bijbelvertaling nauwelijks voldoende prijzen. Een vertaler die de brieven van Sint Paulus kan vertalen in begrijpelijke vorm is een unicum. En Knox heeft dit gepresteerd. Doch de gehele tekst munt uit door grote begrijpelijkheid en luciditeit, zulks omdat de vertaler, uitgaande van de voor de hand liggende mening dat het de bedoeling was van Gods woord begrepen te worden, zich vrijheden heeft veroorloofd in zijn vertaling, vooral in de syntax, die voor hem niemand heeft aangedurfd.

Vooral in het bijeenvoegen van oorspronkelijk korte zinnen of het ondervoeden van oorspronkelijk lange zinnen heeft zich de vertaler uitsluitend laten leiden door een verlangen de tekst [illegible] en begrijpelijk te maken. Zinnen [illegible] hun polysynthetische vorm moeilijkheden schiepen voor de lezer zijn uit elkaar gehaald en in nieuwe syntaktische vorm gereconstrueerd, zodat een voorheen duistere betekenis zich onmiddellijk aan de lezer openbaart. En waar te grote, epigrammatische compressie in de oorspronkelijke tekst voorheen oorzaak was van dubbelzinnigheid of onbegrijpelijkheid, aarzelt Knox nooit, maar geeft de juiste en begrijpelijke betekenis, zelfs indien dit meebrengt dat de overcondensatie van het origineel slechts weergegeven kan worden in een bijna perifrastische vertaling. En de vertaler vermijdt eentonigheid, zo verschrikkelijk karakteristiek voor de Canisiusbijbel, door een rijke synonymiek. Ook heeft Knox de moed gehad om, zoals voor de psalmen, een nietszeggende „versvorm" te vermijden, want hij beschouwt het terecht als geheel ongerijmd om Engels proza typografisch te laten drukken in een oud-Hebreeuwse versvorm met welks origineel niet een lezer op de honderdduizend vertrouwd is en welke bovendien het lezen bemoeilijkt en leidt tot ongelukkig gebouwde zinnen. Bij Knox (die bovendien niet in staat zou zijn tot het gebruiken van zulke barbaarse taal) zal men geen fraaiheden aantreffen als het volgende kleinood uit de Canisiusbijbel:

„Iedere avond komen ze terug
En lopen de stad rond, jankend als honden.

Zie, ze kwijlen smaad uit hun mond,
En het ligt op hun lippen: Wie wil er wat horen!"

Maar wat Knox behouden heeft, en het is technisch een van de meest verbluffende prestaties in deze vertaling, is de alfabetische aanhef en volgorde van de Alfabet-psalm (Ps. 118, Beati immalculati in via). Ik geef hier de B-strofe: „**B**est shall he keep his youth unstained, who is true to thy trust. **B**e thou the whole quest of my heart; never let me turn aside from thy commandments. **B**uried deep in my heart, thy warnings shall keep me clear of sin. **B**lessed art thou, O Lord; teach me to know thy will. **B**y these lips let the awards thou makest ever be recorded. **B**lithely as one that has found great possessions, I follow thy decrees.

Bethinking me still of the charge thou givest, I will mark thy footsteps. **B**e thy covenant ever in my thoughts, thy words kept in memory."

Met betrekking tot het derde kriterium, dat van a c c u r a t e s s e, heeft monseigneur Knox de grootst mogelijke voorzorgen genomen. Want ofschoon zijn vertaling officieel is gebaseerd op het Latijn van de Clementijnse Vulgaat, heeft hij in alle gevallen waar de Vulgaat onbegrijpelijk is of dubbelzinnig of uitgesproken foutief, teruggegrepen op de Massoretisch-Hebreeuwse tekst en voor de Septuagint ook de Griekse tekst. Waar desondanks onzekerheden of duistere passages onvermijdelijk bleven, verklaart hij de reden in een voetnoot en vermeldt alternatieve interpretaties. Verder is de gehele vertaling vanaf het begin van de werkzaamheden van monseigneur Knox deel voor deel en fragment voor fragment voorgelegd aan een commissie van bijbelgeleerden, samengesteld uit katholieke experts in Engeland, Ierland en zelfs Amerika. Voet voor voet werd de vertaler gevolgd door de zeer kritische blikken van deze geleerden, en menigmaal heeft Knox, soms zeer tegen zijn zin en na lange debatten, moeten zwichten voor de mening van de commissie.

De nieuwe uitgave in één deel heeft bovendien geprofiteerd van opmerkingen en kritiek die spontaan binnenstroomden uit de gehele wereld na het verschijnen van de eerste edities. Men overdrijft dan ook niet, als men zegt dat de Knoxbijbel in accuratesse, evenals in leesbaarheid en begrijpelijkheid, beantwoordt aan de hoogst denkbare eisen. Katholiek Engeland, en alle niet-Engelse katholieken die het Engels beheersen, hebben in de Knoxbijbel een nobel, rijk en schoon Godsgeschenk ontvangen. Dit is een bijbelvertaling die zo onweerstaanbaar leesbaar is, dat men het deel niet kan openen voor het opslaan van een passage zonder aanstonds meegevoerd te worden door de heilige drift die pulseert in de tekst en door het magnifieke Engels dat vonken slaat uit versteend gewaande woorden en dat, vooral door het gewaagde gebruik van inversie, een zin kan doen knallen als een zweep. Van louter literair standpunt gesproken heeft Knox zich door deze vertaling een welverdiende plaats verworven onder Engelands grootste meesters in de kunst van het vertalen en kan zijn naam genoemd worden in een adem met die van de Montaigne-vertaler Florio, met North en Holland en de Rabelais-vertaler Urquhart, met L'Estrange en Adlington, namen van Engelands grote vertalers van de zeventiende eeuw, die Knox zich doelbewust tot voorbeeld koos en die hij geëvenaard en zelfs overtroffen heeft.



De voetbalwedstrijd Stormvogels — Fortuna voor de Nederlandse competitie eindigde met 1—5. Dit was het enige doelpunt van Stormvogels, onhoudbaar voor De Munck, was het vrije schot van Tol dwars door het muurtje van Fortuna-verdedigers.

De publicatie van het Haags Dagblad over mr. Schokking

Raad van Tucht der Federatie van Ned. journalisten doet uitspraak

's-Gravenhage. — De raad van tucht der Federatie van Nederlandse Journalisten heeft beslist inzake de klacht van de burgemeester van Den Haag, mr Schokking, contra de heren Sj. van der Schaaf en J. L. de Ru (van het Haagsch Dagblad voor de publicatie over het optreden van mr Schokking tijdens zijn burgemeesterschap te Hazerswoude in de oorlog ten aanzien van het Joodse gezin Pino).

Hieronder volgt een samenvatting van de conclusies: het onderzoek naar de feiten, waarop het bericht berust, is niet zonder behoorlijke journalistieke zorgvuldigheid verricht. In de publicatie komt geen laakbare verdraaiing voor. Evenmin ontbreken gewichtige omstandigheden, die vermeld hadden moeten worden. De betrokkene De Ru, die zich hieromtrent te verantwoorden had, gaat derhalve voor de raad vrij uit. Hetzelfde geldt, wat dit onderdeel aangaat, voor betrokkene Van der Schaaf. De wijze, waarop tot de publicatie is overgegaan, geeft de raad evenmin aanleiding tot veroordeling.

Anders is het wat betreft de bijgedachten om tot openbaarmaking over te gaan, welke klaarblijkelijk bij betrokkene Van der Schaaf hadden voorgezeten en die hij in zijn „verantwoording" heeft uiteengezet. Door de publicatie van het gebeurde betreffende het droevige lot van het gezin Pino dienstbaar te maken aan een meer algemene kritische aanval op de burgemeester van 's-Gravenhage, heeft betrokkene Van der Schaaf gehandeld in strijd met de waardigheid van de stand der Nederlandse journalisten, zodat de raad gehouden is, onder toepassing van art. 5 van het Tuchtreglement, tot de betrokkene Van der Schaaf deswege een ernstige berisping uit te spreken.

De beslissing werd gewezen door prof. dr J. A. van Hamel, voorzitter, mevr. mr J. Brans—Woltering, mr H. Dikkers, J. W. Henny, mr G. C. J. D. Kropman, leden, in tegenwoordigheid van de secretaris mr M. W. H. de Leeuw.

Russische toeristen enthousiast over Nederlandse gastvrijheid

Schiphol. — De groep van 27 Russische toeristen, de eerste, die Nederland heeft bezocht, is van Schiphol per vliegtuig via Warschau naar Moskou teruggekeerd. Hun vakantie in Nederland heeft twee weken geduurd en ze hebben onder leiding van het reisbureau Lissone Lindeman behalve Amsterdam onder andere Arnhem, Friesland (waar ze in Bolsward logeerden), de afsluitdijk, Den Haag en Rotterdam gezien.

„Opvallende verschillen tussen Rusland en Nederland? Ik zou ze werkelijk niet zo maar kunnen vinden", zeide de 28-jarige taalkundige Helene Koubriakowa, de kleine donkere vrouw van een Russische chirurg en een van de weinigen uit de groep, die vloeiend Engels kon spreken. „Maar ik wil graag zeggen hoe opgetogen wij allemaal zijn over de bijzonder charmante gastvrijheid van de Nederlanders. Die heeft ons erg getroffen. We zijn in Bolsward bij families thuis geweest en allemaal zijn we even prettig en aardig ontvangen".

De groep, onder wie diverse Russische schakers waren, zoals bijvoorbeeld Flohr, en die dan ook op Schiphol uitgeleide werd gedaan door dr Euwe, was voorts onder de indruk gekomen van de Nederlandse polders en Zuiderzeewerken. „In Rusland maken wij juist nieuwe zeeën in het uitgestrekte land; hier is het net andersom."

„Dit soort reizen is uiterst nuttig om tussen volken de bestaande vooroordelen weg te nemen", zeide een ander lid van de groep. „Als er al enkelen van ons hiernaar toe zijn gekomen met bepaalde, misschien wat kritische denkbeelden over Nederland, dan zijn die nu verdwenen. Wanneer komt u eens naar ons toe?"

„Er zijn natuurlijk wel enkele verschillen", vertelde mevr. Koubriakowa verder, „bijvoorbeeld in de mode. Wij hebben gemerkt, dat Nederland over het algemeen de indruk heeft, dat de Russen ouderwets gekleed gaan, maar dat is typisch, wij vinden juist de kleding hier minder smaakvol en modern dan de onze. Wij houden niet van al te veel felle kleuren. Daarom zijn onze mantels altijd egaal donker."

Indruk op de groep hebben voorts de Nederlandse spoorwegen gemaakt. De treinen vonden ze modern, snel en efficiënt.

Nederlandse zeesleepvaart beleeft tijdperk van ongekende bloei

SMIT en Co. voert 60% der lange sleepreizen op vrije markt uit

Rotterdam. — De Nederlandse zeesleepvaart, en met name L. Smit en Co's internationale sleepdienst, beleeft een tijdperk van ongekende bloei, die met het vergroten van de zeevloten en de huidige tonnage van de nieuwbouw echter steeds zwaardere eisen stelt.

Na de oorlog was de buitenlandse concurrentie zeer sterk geworden, maar hoewel die zich van Engelse, Franse en Amerikaanse zijde zich nog wel doet gevoelen, kan gezegd worden, dat Smit en Co., die nu ongeveer zestig procent van de lange sleepreizen op de vrije markt uitvoert, de grootste van de wereld is. Het aantal afgelegde sleepmijlen bedraagt thans ruim 300.000 per jaar tegen een gemiddelde van 114.505 mijlen in de laatste jaren voor 1940. Vooral het vervoer van drijvend materieel voor oliemaatschappijen nam meer en meer toe. Drijvende boortorens worden in steeds grotere aantallen versleept naar het Meer van Maracaibo en de Perzische Golf.

Het hulpverlenings- en bergingswerk neemt gestadig toe. Zelfs in de eerste moeilijke jaren na de oorlog met het grote tekort aan schepen en de felle buitenlandse concurrentie werden de stationsdiensten, te weten afwisselend Queenstown, Fayal (Azoren), Bermudas en Colombo gehandhaafd. Daar hebben zij dikwijls hulp kunnen bieden aan in nood verkerende schepen.

De vloot van L. Smit en Co's internationale sleepdienst bestaat op het ogenblik uit zeventien zeesleepboten, twee kustsleepboten en zeventien havensleepboten. In aanbouw zijn de „Clyde", een bodem van 3700 pk, die in grootte en vermogen maar juist onder de „Zwarte Zee" blijft. Dit schip is bestemd voor stationsdienst op de Atlantische Oceaan en voor de zwaarste transporten. Verder de „Barendtsz Zee" van 1550 pk. Voor stationsdienst Hoek van Holland zal de „Schelde" worden gebouwd, die met zijn 2000 pk krachtig genoeg zal zijn om de grootste schepen assistentie te verlenen, al zal dit niet altijd betekenen, dat zij onder alle omstandigheden de Nieuwe Waterweg kunnen worden binnengebracht.

Alle zeesleepboten worden nog dit jaar voorzien van radar. Ze zijn thans over de gehele wereld telefonisch bereikbaar.

Dief steelt gevaarlijke chocolade

New Brunswick. — Een inbreker te New Brunswick, in de Amerikaanse staat New Jersey, verschafte zich toegang tot een woning en ging er van door met o.a. een doos chocola, die in arsenicum was gedompeld en door de heer des huizes werd gebruikt voor de verdelging van ratten. De politie probeert nu zowel de dief als de repen chocola op het spoor te komen.



Op 10 mei is aan Sir Winston Churchill door een internationaal curatorium de Karels-prijs uitgereikt wegens zijn grote verdiensten voor de „Europese Samenleving". Hier een opname van de onderscheiding, versierd met de beeltenis van Karel de Grote en het opschrift: Karel de Grote, Keizer van het Romeinse Rijk.

ERIC DE NOORMAN: Het offer van Svitjold



7—30. Sprakeloos staart Svitjold haar een ogenblik aan. Dan draait hij zich om, grijpt een tak en port in het vuur, om zich een houding te geven. De vraag heeft hem verward, een vreemde angst kruipt in hem op.

„In het land van Eric de Noorman?" herhaalt hij haar vraag met afgewend gelaat. „Ja, vrouwe, wat wilt ge van hem?"

Hij grijpt een kom, vult ze met soep en reikt ze de vrouw aan. Schuw kijkt hij naar haar gezicht en van daar dwalen zijn ogen naar het kind, dat hem met wijdopen ogen aankijkt.

„Heb ik...... heb ik soms gesproken in mijn slaap?" vraagt de vrouw.. Er ligt angst in haar stem. Hij knikt.

„Gij noemde de naam Alvin", zegt hij, „De rest kon ik niet verstaan." „Hij was mijn man", fluistert zij. „Hij viel in de strijd......"

Met nietsziende ogen staart zij naar haar hand, die de kom vasthoudt. Er druppelt een traan op.... Dan veegt zij haastig langs de ogen en begint het kind te voeden. Een tijdlang wordt er niet gesproken. Svitjold is bedrukt, hij voelt het noodlot op zich afkomen, de vlucht van een heel het liefst zou hij naar buiten gaan, maar iets weerhoudt hem. Intussen is de vrouw opgestaan, heeft het kind op de arm genomen en treedt nu op Svitjold toe.

„Wilt gij mij naar de burcht van de goede Koning Eric geleiden?" vraagt zij, hem hoopvol aanziende. Deze vraag heeft hij verwacht en gevreesd.

Zwijgend knikt hij naar het matte, vermoeiende gezicht van de vrouw. Het kind lacht hem toe en steekt kraaiend de armpjes uit. Terug naar Wogram's burcht, dat betekende de wereld, dat betekende de vlock...... Onwillekeurig schudt hij het hoofd. Langzaam kleurt een blos de wangen van de vrouw.

„Ge wilt mij niet helpen," zegt zij verontwaardigd. „Mij, een eenzame vrouw in een vreemd land? Het is goed, dan ga ik alleen", besluit zij trots en schrijdt naar de deur.

„Wacht", roept Svitjold. „Ge kunt zo niet gaan ge zijt uitgeput...."

Maar reeds heeft zij de deur geopend en is naar buiten getreden. Hij is weer alleen in de hut. Een ogenblik is hij in tweestrijd, dan stapt hij met grote passen naar de deur rukt deze open en schreeuwt de vrouwe na: „Wacht! Wacht!...... ik zal U naar Koning Eric geleiden!"

Nederlandse fabriek bereidt zoutloos maar smakelijk vlees

Deventer. — Voor de op zoutloot dieet-gestelden, in Nederland ongeveer zeven procent van de bevolking, is er goed nieuws. Een vleeswarenfabriek in het oosten des lands is er na jarenlange proefnemingen in geslaagd vleeswaren te bereiden, waaruit het voor op zoutloos-dieet gestelden schadelijke zout is verdwenen en die toch goed houdbaar, snijbaar, goed van smaak (hartig) en van kleur zijn.

Het is jarenlang een probleem geweest om vleeswaren te fabriceren, die deze eigenschappen bezitten, aangezien vlees en zout onafscheidelijk aan elkaar waren verbonden. Tegen vlees of vleeswaren op zichzelf bestaat uit diëtistisch oogpunt geen bezwaar, omdat de vertering van het vlees-eiwit de bloeddruk niet verhoogt en de nieren niet overbelasten. Maar het zout, dat het voor de op zoutloos dieetgestelden schadelijke element natrium bevat, is de boosdoener.

De slagerswinkel zal dus voor hen niet meer taboe zijn, het genot van het veelbegeerde broodje met rookvlees en andere culinaire verlokkingen is voor hen weer bereikbaar geworden. De vleeswaren zullen in de handel worden gebracht onder de naam „Daventria-Vleeswaren voor zoutloos dieet". De bereidingswijze is reeds gepatenteerd in Nederland, België, Frankrijk en Engeland.

Recordproduktie Arabian American Oil Cy

's-Gravenhage. — De Arabian American Oil Company heeft blijkens haar jaarverslag in 1955 in Saoedi-Arabië een rekordproductie van 965.041 vaten per dag bereikt. Aan het einde van het jaar bedroegen de oliereserves der maatschappij naar raming 30 à 35 miljard vaten. De maatschappij is van plan in 1956: 80 miljoen dollar te investeren.

Londen. — Groot Brittanië had in april een netto-surplus van 13.872.000 pond sterling in de Europese Betalings Unie. Groot Brittanië ontving 75% van dit tegoed in goud en gebruikte [illegible] rest om een algemeen nadelig saldo [illegible] de Unie te verminderen.

SHELL PINKSTER OLYMPIADE

JULIANADORP loopt langzaam achterstand in

Zwaarbevochten zege van dorpelingen in tennis- en scherm-nummers

Emmastad. — Vele dorpelingen zullen gisteravond met een gerust hart het moede hoofd ter ruste hebben gelegd na de zwaar bevochten, doch alleszins verdiende zege, die hun sportieve dorpsgenoten bij tennis zowel als bij schermen behaalden. Het spel op het groene laken werd evenwel een stadse zege, een zege, die geen moment in gevaar is geweest. Als duivels vochten die stedelingen en het leek er op alsof zij de 3 ballen aan een touwtje hadden. Het op papier sterke Julianadorp kreeg hier een klein pilletje te slikken, dat echter volgens insiders as. vrijdag voor Emmastad klaar gezet zal worden. Al met al een genoegelijk en portieve wedstrijddag van deze Olympiade zit er weer op en publiek en spelers(sters) konden tevreden huiswaarts keren.

De stand was woensdagmorgen:

	Emmastad	Julianadorp
	135.920	98.707
Woensdag gespeeld:		
Tennis	6.839	7.161
Biljarten	8.747	7.253
Schermen	1.975	5.025
	153.481	118.146

Schermen verliep in voordeel van Julianadorp

De gedetailleerde uitslagen luidden: puntentelling volgens formule:

				Julianadorp	Emmastad
Floret					
	mevr. Grooot	—	mevr. Grasman	0.810	0.190
	mevr. v.d. Graaf	—	mevr. Zaanen	0.296	0.704
	heer Groot	—	heer Grasman	0.833	0.167
Sabel					
	heer Groot	—	heer Grasman	0.778	0.222
	heer Lincklaen Ariens	—	heer Zaanen	0.697	0.303
Degen					
	heer Lincklaen Ariens	—	heer Grasman	0.778	0.222
	heer Groot	—	heer Zaanen	0.833	0.167

Een licht overwicht voor Julianadorp bij tennis

De derde speeldag bij tennis gaf een achttal wedstrijden te zien, waarvan er sommige rijk aan spanning waren. Natuurlijk kwam het ook wel eens voor, dat er dubbels opgesteld waren, die niet tegen elkaar opwogen; helaas is dat niet te voorkomen. Zo zagen wij het echtpaar Alberts hun tegenstanders met 6—0 en 6—0 overwinnen; ook mevr. Hulsebosch en de heer v. Delden waren te sterk voor hun Emmasteedse tegenstanders. De overige partijen waren goed tegen elkaar opgewassen en vele duels werden vinnig en tot het bittere einde uitgevochten.

Mej. Jantien Smit, die in feite maandag had moeten spelen, maar door een misverstand buiten haar schuld niet was gekomen, kwam thans met de heer Gulick in het strijdperk tegen mevr. Janne en heer v. Straaten en, eerstgenoemden smaakten het genoegen de wedstrijd voor Emmastad in te palmen.

Allrounder Ted Boot met als partner de nog steeds jeugdige mevr. v. Bochove, hadden het hard te verduren tegen mevr. Sloot en de heer Makkinga. Maar de vaste slag van mevr. Bochove en het taktische spel van haar partner gaven in dit geval de doorslag.

De uitslagen der gespeelde wedstrijden luidden:

Mevr. Sloot Makkinga (E'stad) vs. mevr. v. Bochove Boot (J'dorp) 5—7 en 4—6; mej. Smit Gulick (E'stad) vs. mevr. Janne v.d. Straaten (J'dorp) 11—9 en 6—1; mevr. v.d. Kuil v.d. Pol (E'stad) vs. mevr. v. Elten v. Wieringen (J'dorp) 5—6 en 6—3; mevr. Mout Westerveld (E'stad) vs. mevr. Alberts/Alberts (J'dorp) 0—6 en 0—6; mevr. Henze/Engelsman (E'stad) vs. mevr. Hulsebosch/v. Delden (J'dorp) 1—6 en 0—6; mevr. Evertsen Evertsen (E'stad) vs. mevr. Weenink Weenink (J'dorp) 6—4, 2—6 en 5—7; mevr. Japing/Ansingh (E'stad) vs. mevr. Baars/Baars (J'dorp) 7—5 en 6—5; heren Metz/Dayker (E'stad) vs. heren Harteloh/v. Wieringen (J'dorp) 6—2 en 6—3.

Tegen alle verwachting weet Emmastad de dorpelingen er bij biljarten onder te houden

Biljarten is en blijft een typische sport, dat konden wij in het ruime en gezellige biljartcentrum te Groot Kwartier wederom aanschouwen. Volgens kenners is het een bij uitstek mannelijke sport en zou het zwakke geslacht er geen feeling voor hebben. Dit lijkt ons tamelijk bout gezegd, want de eerlijkheid gebiedt te zeggen, dat er verschillende dames onder onze kennissen schuilen, die zeer beslist met een beter moyenne spelen dan wij. Daarom viel het ons temeer op, dat zich geen enkele dame voor dit edele spel had opgegeven. Wellicht is zulk een inschrijving het volgend jaar te verwachten!!!

Over moyenne gesproken. Welk een prima biljarter is die v. Straalen; het is doodzonde, dat zulk een speler niet met de onlangs gehouden Curaçaose kampioenschappen heeft medegespeeld; hij had er zeker een uitstekend figuur in geslagen. Nu kwam hij in zijn partij tegen Herwig, ook geen kleine jongen op het groene laken, tot 482 caramboles voor 40 beurten, hetgeen neerkomt op een gemiddelde van goed 12. Wij moeten de speler op ons eiland nog zien, die dit gemiddelde maakt. Ach, was het repliek van de heer v. Straalen, eigenlijk is dit onder mijn kracht. Normaal kom ik tot een gemiddelde van 20, waarop de leider van deze avond de heer Jansen, ook geen onbekende op sportgebied, er droog op liet volgen: „Lust je nog peultjes?".

Eerlijk gezegd hadden wij hier ook niet van terug en wij zijn dan ook beslist van plan eens te komen kijken als de heer v. Straalen met een serietje van boven de 200 bezig is. Nu kwam hij „slechts" tot 79 en een paar keer tegen de 60. Dit „slechts" is dan voor hem, want wij staan er met onze oren van te wapperen. Het kon natuurlijk niet anders of de anderen moesten bij deze matador in de schaduw staan; we waren echter blij dit biljartwonder aan het werk gezien te hebben. Een pluim voor het moedige volhouden van Henk Herwig, die vooruit wist, dat hier niet tegen te boksen viel. Bravo Henk, voor je sportief tegenspel, dat zelfs hoger lag dan je normale gemiddelde.

Dat Emmastad deze avond met winst zou afsluiten, had wel niemand gedacht. Op papier leek Julianadorp stukken beter, hetgeen de heer Jansen ons aan de hand van de gemiddelde cijfers liet zien. Hoe het kan gebeuren, dat bv. Booi, Harteloh, Horst, Oostlander en nog enkelen, die tegen mindere spelers moesten uitkomen, de winst uit handen gaven, is schijnbaar een onverklaarbaar noodlot, waarbij de wedstrijdzenuwen een belangrijke knauw krijgen en op volle kracht gaan functioneren.

Op één der laatste tafels zagen wij voorts de gigantische strijd tussen Born (J'dorp(en De Troye (E'stad); ook hier staat de dorpeling volgens het bekende gemiddelde hoger gekwalificeerd. In den beginne leek het er ook op, dat hij met vlag en wimpel zou zegevieren. Na 28 beurten stond hij nog met 18 caramboles voor. Maar toen kwam dan dat echte, harde terugvechten van De Troye, een eigenschap, die wij de laatste dagen al meer van de stedelingen hebben gezien. Zienderogen liep hij in en met een prachtige eindsprint (38e en 39e eurt beide 10 caramboles) spurtte hij Born voorbij om met een verschil van 17 caramboles Born aan zijn zegekar te binden. Een luid klaterend applaus barstte los na dit stukje hogeschool-biljart.

Ook aan de andere tafels werd verwoed gestreden en wij laten u hieronder de verschillende uitslagen volgen. Hoewel Emmastad met 10 tegen 6 won, laat het aantal caramboles een voorsprong van Julianadorp zien. Het verschil van ongeveer 200 kan gevoegelijk op naam van de reeds eerder genoemde Van Straalen gezet worden, hetgeen uit onderstaande moge blijken:

Julianadorp	Emmastad	Caramboles J	Caramboles E	Score J	Score E	Punten volgens formule J	Punten volgens formule E
Eoelhouwer	De Leeuw	28—	30	0—	1	0.322	0.678
v Straalen	Herwig	482—	145	1—	0	0.845	0.155
Oostlander	Kamer	65—	76	0—	1	0.308	0.692
Zegers	Nieuwenhoff	47—	31	1—	0	0.734	0.266
Horst	Mittertreiner	20—	82	0—	1	0.137	0.863
Booi	Dijkhoffz	77—	100	0—	1	0.291	0.709
Lichtenbelt	Groenhof	34—	39	0—	1	0.311	0.689
Harteloh	Prins	59—	103	0—	1	0.244	0.756
Bunte	v.d. Heydt	52—	47	1—	0	0.683	0.317
Stofkoper	Qualm	27—	35	0—	1	0.375	0.625
Verroen	v.d. Kuil	62—	31	1—	0	0.775	0.225
Bleemink	v. Asselt	36—	67	0—	1	0.235	0.765
Goedendorp	v. Leeuwen	37—	31	1—	0	0.695	0.305
Basser	Klein Bussink	69—	54	1—	0	0.707	0.293
Born	De Troye	94—	111	0—	1	0.306	0.694
De Bie	De Winter Jr	34—	46	0—	1	0.285	0.715
	Totaal	1223—	1028	6—	10	7.253	8.747

Elke speler speelde 40 beurten.

Onze schermverslaggever schrijft:

Gisteravond werden de wedstrijden in het kader van de Shell Olympiade voortgezet. Er bestond flinke belangstelling voor het schermen en Julianadorp heeft goede resultaten behaald door met 6-1 te winnen van Emmastad. Onder leiding van .... Hoevers traden als eersten op de loper mevr. Grasman en mevr. Groot. Laatstgenoemde zagen de weer voor het sinds enige maanden op de loper. De aanval werd direct fel ingezet door mevr. Groot en zij maakte via het ijzer de eerste treffer. Mevr. Grasman trachtte de stand gelijk te maken, doch haar aanval werd overgenomen en mevr. Groot maakte 2-0. De volgende aanval wist mevr. Grasman te weren en de reposte trof doel (2-1). Mevr. Grasman was soms met haar aanvallen te traag en mevr. Groot maakte hier gebruik van, zodat zij deze partij won met 4-1 voor Julianadorp.

De volgende partij ging tussen mevr. Zaanen en mevr. v.d. Graaf. Laatstgenoemde kwam voor het eerst op een wedstrijd en zij liet zeer goed schermen zien, zowel wat haar houding als haar techniek betreft. Dit was een zeer enerverende partij, mevr. v.d. Graaf wist de eerste aanval keurig te weren en repostreerde goed (1-0), doch mevr. Zaanen plaatste hierna via het ijzer een treffer (1-1). Mevr. Zaanen kwam voor te staan met 3-1, doch daarna begon ze iets te fel te schermen en mevr. v.d. Graaf wist hierdoor op te halen tot 3-3. Na enige annuleringen wist mevr. Zaanen tenslotte nog een goede touché te plaatsen en met 4-3 voor Emmastad te winnen.

Nu kwamen de heren op de loper. Op floret kwamen uit Grasman-Groot. Grasman schermde deze avond vaak met te grote bewegingen waarvan Groot gebruik maakte en met 5-1 voor Julianadorp wist te winnen.

De volgende partij ging op sabel en hiervoor kwamen uit: Zaanen, LincklaanArriëns. Beide heren gaven elkaar niets toe en deze partij ging gelijk op tot 4-4. Vooral Lincklaan Arriëns maakte in deze partij enige mooie voorhouwen. De laatste treffer maakte Linklaan Arriëns door een mooie binding en doorzetting tot steek, zodat deze partij gewonnen werd met 5-4 voor Julianadorp.

Thans kwamen Grasman - Groot weer op de loper en Groot nam direct een voorsprong tot 4-0. Hierna kwam Grasman er beter in en haalde op tot 4-2. De volgende aanval van Grasman werd door Groot overgenomen en hij won deze partij met 5-2 voor Julianadorp.

Vervolgens zagen we de heren op degen uitkomen. Als eersten kwamen op de loper Zaanen - Groot. Groot kwam door diverse goede aanvallen en voorsteken met 4-0 voor te staan. Hierna maakte Zaanen 4-1 door een aanval te weren en te reposteren. Zaanen wilde door een flèche een touché plaatsen, doch Groot haalde en plaatste bliksemsnel de winnende treffer, zodat deze partij met 5-1 in het voordeel voor Julianadorp eindigde.

De laatste partij ging tussen Grasman - Lincklaan Arriëns. Ook Lincklaan Arriëns behaalde een goede voorsprong van 4-0, doch Grasman kreeg de smaak te pakken en zijn twee volgende aanvallen zaten prompt (4-2). Hij wilde doorgaan, maar Lincklaan Arriëns plaatste op zijn voorbereiding een keurige steek op de manchet. Hiermede werd deze partij beslist met 5-2 voor Julianadorp.

De heer Barneveld was deze avond weer aanwezig en zette de getrokken partijen direct om in de punten formule.

Mevr. Hoevers had zich deze avond over het wedstrijdbureau ontfermd.

Na afloop van deze wedstrijden dankte de heer Zaanen alle medewerkers en memoreerde het feit dat verleden jaar tijdens deze wedstrijden de heer M. Gautier was heengegaan, waarna te zijner nagedachtenis een minuut stilte in acht werd genomen.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 07.0 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel. 3209

Personeel Afdeling:
Vanaf heden t.m. Zat 19 mei 12.00 uur, G. W. Overdijkink, Beatrixlaan 7, Rio Canario, tel. 3412; bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400.

Materialen Afdeling:
M. K. A. van Kicken tel. 2136

C.S.M.

Rederij:
F. R. van Rosevelt tel. 2440

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458—2551
Van 1900 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
W. Punt tel. 2580

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
Van 1.00 — 07.30 P. Talma tel. 4523

HEATER ASIENTO
„Affairs in Buenos Aires"

ARUBA

Zilveren dienstjubileum Jose M. Leonardo

Oranjestad. — Hoewel de heer Jose Leonardo reeds op 13 februari het feit herdacht, dat hij 25 jaar geleden bij de douane in dienst trad en bij die gelegenheid ook door de Landregering op de gebruikelijke wijze was geluk gewenst, was het toch niet voor gisteravond dat dit feit op feestelijke wijze gevierd werd. Op Sabana Verde no. 7 in een niet lang geleden geheel verbouwde woning, was er een officiële receptie van 20.00 tot 22.00 uur. Dat het veel later geworden is, was te wijten aan de buitengewoon prettige stemming, welke er bij de jubilaris thuis heerste. Vele collega's kwamen hun gelukwensen aanbieden en het was er dan ook bijzonder druk. Van deze plaats wensen wij de heer Leonardo nogmaals van harte geluk en nog vele goede dienstjaren.

VOOR ARUBANS NIEUWS ZIE OOK PAG. 3 en 6.

Gaat Prinses Margaret zich verloven?

Londen. — Volgens de "Daily Express" zijn er geruchten dat H.K.H. Prinses Margaret van Engeland zich binnenkort zou verloven met Prins Christiaan van Hannover. De prins zeide in een vraaggesprek deze geruchten niet te kunnen bevestigen. Prins Christiaan van Hannover is een broer van koningin Frederika en de hertog van Brunswijk. Hij won onlangs een proces om vastgesteld te krijgen dat hij de Britse nationaliteit heeft ofschoon hij van Duitse afkomst is. Het geschiedde omdat hij een achterachterkleinzoon van koningin Victoria van Engeland is.

Officieel zijn echter de geruchten tegengesproken omtrent een aanstaande verloving van prinses Margaret en prins Christian van Hannover. De ontkenning geschiedde via een communiqué.

Het is niet te doen gebruikelijk, dat het Engelse koninklijke gezin dergelijke formele ontkenningen publiceert.

Ook prins Christian publiceerde een verklaring, waarin hij de geruchten tegensprak.

Rotterdam. Te Rotterdam is een wedstrijd gespeeld tussen Sparta, dat versterkt was met Faas Wilkes en de Engelse militaire ploeg. De Engelsen wonnen deze wedstrijd met 5-3 nadat de rust met een 3-0 voorsprong voor hen was ingegaan.

AMERIKAANS BASEBALL

Dodgers naderen de top

Prachtig werk van „relief-pitcher" Tom Margan en drie honkslagen van Mickey Mantle bezorgden de Yankees gisteren een 4—1 zege op de Cleveland Indians. De overwinning bracht de Yankees ook de eerste plaats van de American League, daar Cleveland nu een wedstrijd achter New York staat. Maurice McDermott begon als pitcher voor de Yanks, maar werd vervangen door Tom Morgan in de vierde inning. Geen enkele slagman van Cleveland bereikte het eerste honk, nadat Morgan van McDermott had overgenomen. Martin en Mantle sloegen voor de Yankees homeruns. Het was Mantle's dertiende homerun van het seizoen. Morgan was de winnende pitcher en Garcia verloor voor Cleveland.

Yankees winnen van Cleveland

De Chicago White Sox wonnen thuis met 3—1 van de Washington Senators. Dick Donovan won voor Chicago en Criggs verloor voor Washington. Twee homeruns van Gardner en een van Smith bezorgden de Baltimore Orioles een 8—6 zege op de Kansas City Athletics. Irv Palica won voor Baltimore en La Sorda verloor voor Kansas City.

De op de laatste plaats van de American League staande Detroit Tigers verloren gisteren met 4—2 van de Boston Red Sox. Frank Baumann won voor Boston en Lary verloor voor Detroit.

De Pittsburgh Pirates winnen nog steeds in de National League. Gisteren werden de gevreesde slagmannen door Bob Friend en familie met 9—2 ingemaakt. Bob Friend, ster-pitcher van de Piraten, won zijn vijfde wedstrijd; Nuxhall verloor voor Cincinnati.

De Giants wonnen hun tweede achtereenvolgende wedstrijd van Chicago, gisteren mt 9—3. Homeruns van Dark, Katt en Lockman waren de hoogtepunten van deze wedstrijd. Liddle won voor de Giants en Rush verloor voor Chicago.

De uitslagen van de twee wedstrijden, welke 's avonds in de National League gespeeld werden, waren als volgt: Philadelphia won weer van Wilwaukee met 2—1 en Brooklyn versloeg St Louis voor de tweede achtereenvolgende keer met 5—3. De Dodgers zijn met hun overwinning nu dichter bij de top genaderd. De drie clubs, die bovenaan in de National League staan, t.w. Milwaukee, St. Louis en Brooklyn, liggen slechts met een verschil van een halve wedstrijd van elkaar verwijderd.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:
17.00 Frans kwartiertje
17.15 Pabien!
17.45 Zuid-Amerikaans kwartiertje
18.00 Boletin di noticia
18.15 Een zet voor de Ned. Ant
18.30 Nieuws
18.45 Tante Aukje vertelt.
17.00 Bonanza
17.30 Wat de handel biedt
20.30 Philips happy family
21.00 Buitenlands Weekoverzicht
21.15 Show del Jueves
22.25 Nieuws in het kort
22.30 Sluiting.

RADIO HOYER
17.00 Tea at Five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse music
18.00 Gevarieerde muziek
18.30 Ron Carta Blanca
18.45 Sport
19.00 Muziek di mi Tera
19.30 Met de jargen in de lucht
20.00 Tjodoor cu Wanita
20.10 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
20.55 Hoorspel
21.15 Weet U nog van toen
22.00 Sluiting.

P.C.J.
18.37 Nieuws
18.54 Kun je nog zingen zing dan mee
19.07 Sportpraatje
19.11 Uit de wereld der muziek
19.30 Klokslag
19.31 Brieven van luisteraars
19.43 De Ramblers Show
20.08 Wat ons bindt
20.14 Missierubriek.
20.39 Wat de per er van zegt.
20.46 Intermezzo:
20.49 Nieuws
20.55 Avondgebed
21.00 Sluiting.

AVROS
17.00 Linda's eerste liefde
17.15 Muziek
17.45 Populaire melodieën
18.00 Vertelling voor kinderen
18.10 Kinderliedjes voor de avond
18.30 Voor de gedetineerden
18.45 Nieuwsberichten
19.00 Voor de jarigen
19.15 Surinaams praatje
19.30 Radio-crooner
19.45 Historische Kring
20.00 Advertenties
20.30 De Basin Street Boys
20.55 Nieuws en Sluiting.

De GESCHIEDENIS van de eerste operatie van een gelicenseerde radio amateur op St. Maarten

Oranjestad. - Dit artikel werd deels overgenomen uit QST, een door de American Radio Relay League uitgegeven tijdschrift voor de amateur-radio, deels werden de gegevens geput uit particuliere correspondentie. Het is de gschiedenis bij de eerste operatie van een gelicenseerde radio-amateur, z.g. DX-ers, op Frans Sint Maarten. W6ITH, de codenaam van de betreffende amateur, de Amerikaanse miljonair M. D. Reginald Tibbetts, bracht met zijn XYL (echtgenote) een genoeglijk bezoek aan dit interessante eiland in het Caraibisch gebied, waardoor er vreugde heerste in de harten van vele, vele DX-ers.

Hoewel mogelijk de Landsregering en de desbetreffende ambtenaren gaarne bereid zouden zijn een vergunning te verstrekken aan een radio-amateur met niet-Nederlandse of Nederlands-Antilliaanse bevoegdheden voor het installeren van een zend- en ontvanginstallatie op een der eilanden van de Nederlandse Antillen, zijn zij nochtans gebonden aan de bepalingen in de N.A. wetgeving.

Dit is de verklaring welke wij ons zelve gaven, toen wij vernamen dat de heer Tibbetts geen toestemming kon worden verleend om op het Nederlandse gedeelte van Sint Maarten een amateur radio-transmitter te installeren. Dit is wel erg jammer, want met deze weigering ging voor Sint Maarten een prachtige kans verloren. Op dit moment staan op St. Thomas klaar voor verscheping naar Sint Maarten materiaal voor een waarde van $ 3500.-. Zodra toestemming voor de installatie van een ontvang- en zendstation voor amateurs is gegeven, wordt het materiaal onmiddellijk verscheept en dan komt er een ploeg van 12 man sterk, waarvan 2 radio-amateurs, een technische schrijver en mensen, die voor de televisie films zullen opnemen.

De wet schrijft dit en dat voor en daar de wet nageleefd dient te worden, zou hiermede de kous af zijn. „Verzet de bakens als het getij verloopt", zou in ieder geval kunnen worden toegepast doch voor het veranderen van een wetsbepaling wordt veel tijd vereist. De heer Tibbetts zou hierop niet willen wachten. Er is echter een andere oplossing en hiervoor vragen wij in het bijzonder de aandacht van de betrokken instanties. Het is de suggestie om op Sint Maarten examens af te nemen voor radio amateur, zodat zij die dit examen met goed gevolg afleggen, kunnen optreden als 2e of 3e operateur. De wet behoeft dan niet op stel en sprong veranderd te worden.

Vergunning

Laten wij even vaststellen dat de heer Tibbetts niet om geld verlegen is. Met de bewoners van Sint Maarten staat de zaak enigszins anders en een ieder die wat te verteren heeft is er welkom. Een radio amateur vertelde ons dat radio amateurisme erger is dan de ergste ziekte, omdat je er nooit onderuit komt. Men begint met te luisteren naar een gesprek tussen twee DX-ers, men wil het zelf ook eens proberen, liefst met een zelfgebouwde installatie en voor men het beseft kan men zich er niet meer uit losmaken. Toch heeft de tegenwoordige radio alles te danken aan de amateurs. Het begon met proeven nemen en dat doen de amateurs nog heden ten dage. Geen wonder dat de heer Tibbetts er handen vol geld voor over had een vergunning te verkrijgen om op het onontgonnen gebied zijn installatie neer te planten.

TJ2AA is de codenaam van de heer Sjoerd Heeringa, die in maart 1955 als eerste met een installatie werkte op het Nederlandse gedeelte van Sint Maarten. Dat heeft schijnbaar aanstekelijk gewerkt, want ook de heer Tibbetts vroeg een vergunning aan, doch zoals eerder opgemerkt, moest hem deze vergunning worden geweigerd. Daar hier dus bot gevangen werd, stelde men pogingen in het werk voor het Franse gedeelte en dat had uiteindelijk resultaat, hoewel hierover eveneens maanden van onderhandelingen aan vooraf zijn gegaan. Op de morgen van de 13e februari 1956 ontving deze Amerikaanse miljonair telegrafisch bericht van de minister van Buitenlandse Zaken te Parijs, dat hem de vergunning voor Saint Martin werd gegeven. Stelt u voor, een vergunning voor een land waar nog nooit eerder een zender was geïnstalleerd! (Dit was niet geheel juist, want in 1947 werkte W2QHH daar met FG8Z). Lange tijd terug was in San Francisco reeds een expeditie uitgerust, waarvoor onderdelen en persoonlijke benodigdheden nauwkeurig waren samengebracht. Dat was dan ook de reden, dat men binnen zeer korte tijd voor het vertrek gereed stond. Met een toestel van de United Airlines werd naar New York gevlogen en vandaar met een PPA-clipper naar San Juan, Pto. Rico. Daar wachtte een charter Twin-Beech voor de vlucht naar Saint Martin en het was 27 uur nadat W6ITH en XWL Louise van huis in Californië waren vertrokken en een afstand van bijna 5000 mijl hadden afgelegd, dat de eerste QSO (radioverbinding) kon worden gemaakt.

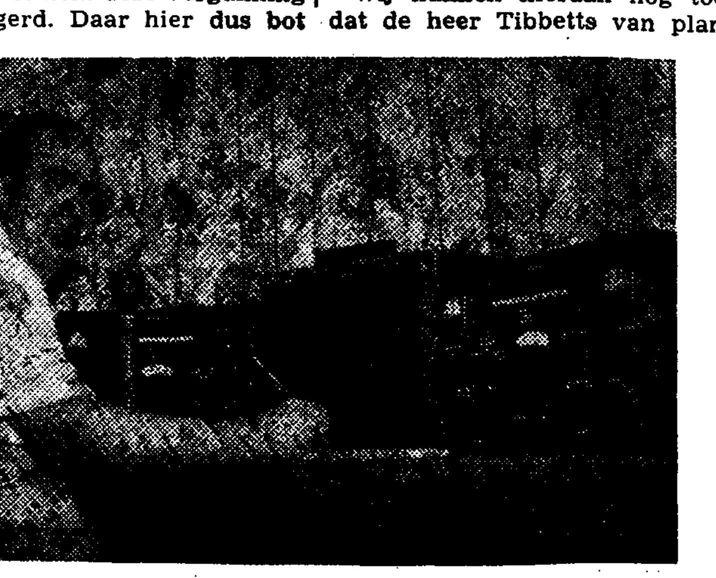
Op Sint Maarten waren zij op het Koningin Julianaveld geland, waar de heer George van den Berg, KLM stationschef, op bijzondere wijze gezorgd had voor de bagage en het vervoer naar Marigot. Mevr. de Wed. Louis Fleming stelde een huis op de top van een heuvel ter beschikking van de DX-ers en de zwager van mevr. Fleming, de heer M. Elie Fleming, heette hen van harte welkom, terwijl hij de lang verbeide vergunning overhandigde met de roepletters FS7RT. Gedurende het werken van de FS7RT werden 3012 verbindingen gemaakt.

Het verblijf

De heer en mevrouw Tibbetts waren enthousiast over hun verblijf op het Franse Sint Maarten. Zij hadden geen enkel risico willen aanvaarden en van alles meegenomen. Van vorige expedities op ander gebied hadden zij lering getrokken en zelfs voor DDT-bommen gezorgd. Hun zendmateriaal was up-to-date, waaronder zich zelfs een kleine aggregaat bevond, waardoor zij constant konden doorwerken. Met 127 verschillende landen zijn zij in verbinding geweest en het best was de verbinding overdag, daar deze niet werden gestoord door andere stations (deze storingen zijn QRM). Het artikel in QST eindigt aldus:

Na een kort bezoek daar, dat lieflijke kleine eiland met zijn vriendelijke bevolking, prachtig klimaat en schitterend gelegen, voelden wij er behoefte aan daar een lange tijd te blijven. Iedereen zou het moeten bezoeken, het is werkelijk de moeite waard. Wekelijks onderhoudt een vliegtuig de verbinding vanuit San Juan en het nieuwe hotel in Little Bay is zo mooi als men maar kan verlangen. Onze tocht zal ons nog lang in herinnering blijven en, naar ik hoop, spoedig herhaald worden.

Wij kunnen hieraan nog toevoegen, dat de heer Tibbetts van plan is een huis te bouwen op Sint Maarten, indien hij een vergunning kan krijgen voor een ontvang- en zendinstallatie op het Nederlandse gedeelte. Mocht dit niet mogelijk blijken, dan komt dat huis op het Franse gedeelte, maar een huis komt er. Naar wij vernamen had ook de Hotel Maatschappij Nederlandse Antillen, welke o.a. het Little Bay Hotel exploiteert, pogingen in het werk gesteld een vergunning voor de heer Tibbetts van de N.A. regering los te krijgen, doch ook dit was tevergeefs. Sint Maarten zag de kans met lede ogen voorbij gaan. Een kans kan er nog komen, doch dan moet er snel gehandeld worden.



Hier is W6ITH, de heer D. Reginald Tibbetts in hoogst eigen persoon bij zijn uitrusting, toen hij op het punt stond 3012 QSO's te maken. Voor ingewijden: W6ITH/FS7RT gebruikte c.w., a.m. en SSB.

Obligatielening voltekend?

Oranjestad. — Naar wij vernemen, zou de obligatielening welke het Eilandgebied had uitgeschreven voor de uitbreiding van de Watervoorziening, reeds zijn voltekend. Wij konden hieromtrent echter geen bevestiging krijgen.

Voetbalwedstrijden dit weekeinde

Oranjestad. — Riverside van Curaçao zal zaterdagmiddag in het Wilhelmina Stadion in een voetbalwedstrijd uitkomen tegen R.C.A. zondag zal deze Curaçaose club spelen tegen San Nicolaas Jrs.

Programma A.S.U.-week

Oranjestad. - Voor de ASU-week, van 22 juni tot en met 1 juli werd het volgende programma vastgesteld in de vergadering van maandagavond.

Vrijdag 22 juni:

19.00 uur De Sportweek wordt geopend met een groot sport-défilé van alle sportdelegaties in het Wilhelmina Stadion.

20.00 uur Openingsceremonie. De athleet E. Vorst zal de ASU-vlag hijsen, waarna een toespraak van de voorzitter van de ASU, de heer Oscar Henriquez.

20.15 uur Voetbalwedstrijd tussen twee junioren-teams.

Zaterdag 23 juni:

15.00 uur Tenniswedstrijden op de Tivolibaan.

20.15 uur Voetbalwedstrijd Aruba vs. Curacao in het Wilhelmina Stadion.

Zondag 24 juni:

10.00 uur Watersport Aruba Boating Club.

16.00 uur Voetbalwedstrijd Aruba versus Curacao in het Wilhelmina Stadion.

Maandag 25 juni:

19.30 uur Sta. Cruz Basketball dames, terrein Estrellas.

20.30 uur Sta Cruz Basketball heren, terrein Estrellas.

Dinsdag 26 juni:

19.15 uur Baseball Oranjestad versus San Nicolas, Lago Sport Park.

Woensdag 27 juni:

19.00 uur Softball dames Oranjestad vs. San Nicolas in het Wilhelmina Stadion.

20.00 uur Softball heren Oranjestad vs. Lago in het Wilhelmina Stadion.

Donderdag 28 juni:

19.30 uur Turndemonstratie in het Wilhelmina Stadion, waarna athletiekwedstrijden.

19.00 uur Tenniswedstrijden op de Tivolibaan.

Vrijdag 29 Juni:

19.30 uur Tenniswedstrijden op de Caribebaan.

20.00 uur Bokswedstrijden Wilhelmina Stadion. Tussen de ontmoetingen in Judo-demonstraties door mariniers.

20.00 uur Wielrennen in het Lago Sport Park.

Zaterdag 30 juni:

16.00 uur Paardenwedstrijden Aruba vs. Curacao Wilhelmina Stadion.

20.00 uur Baseballwedstrijd Aruba versus Curacao in het Lago Sport Park.

Zondag 1 juli:

14.00 uur Baseballwedstrijd Aruba vs. Curacao Wilhelmina Stadion.

17.00 uur Prijsuitreiking en sluitingsceremonie in Wilhelmina Stadion.

Een lijstje om te onthouden

Oranjestad. — De komende dagen zijn er vele gelegenheden op Aruba, welke stuk voor stuk de moeite waard zijn om naar toe te gaan. Hedenavond kan men kiezen tussen de lezing van dr Samuel Marti, welke onder auspicien van de Volks Universiteit in het St. Maria College zal spreken over de Azteken, Indiaanse muziek, waarbij kleurenslides en een film vertoond zullen worden, of het concert in Club Suriname waar de heer J. Stam de beroemde zangeres Gracita Faulkner zal begeleiden.

Morgen, vrijdagavond, kan men de Trupialen horen en zien spelen in Soc. Bolivariana in een typisch Arubaans toneelstuk "Triunfo di un Pescador", waarvan gisteravond de generale repetitie gehouden werd. Het Arubaans Jongenskoor is hier op zijn best en wij kunnen een bezoek aan Bolivariana niet genoeg aanbevelen. Voor de bridgeliefhebbers is er een drive in Trocadero, georganiseerd door mej. Aletrino en in Club Antillana vindt de uitgestelde canastadrive plaats, waarvan de baten aan het Prinses Wilhelmina Fonds geschonken zullen worden.

Zaterdagavond kan men, indien men de eerste voorstelling gemist heeft van het Arubaanse Jongenskoor de Trupialen, in Soc. Bolivariana de tweede voorstelling bijwonen. Zaterdagmiddag voetbal in het Wilhelmina Stadion, evenals zondag.

SCHAT-EILAND



door ROBERT L. STEVENSON

(Vertaald door Yge Foppema)

25

„Ik heb hier een kaart," zei kapitein Smollett. „Kijk es of 't dit is."

Lange Jan z'n ogen brandden in zijn hoofd, toen hij de kaart aannam, maar ik zag meteen, dat het papier nieuw was en dat hij dus teleurgesteld zou worden. Het was niet de kaart die we in de kist van Bill Knekel hadden gevonden, maar een nauwkeurige copie, compleet met alle bijzonderheden, namen, hoogten en dieptecijfers — op de rode kruisjes en de geschreven aantekeningen na. Silver moet wel razend zijn geweest toen hij dat zag, maar hij had zelfbeheersing genoeg om niets te laten merken.

„Ja kaptein," zei hij, „dat is het eiland, vast en zeker, en netjes getekend ook. Wie zou dat wel gedaan hebben? Die zeerovers waren er veel te stom voor, als u 't mij vraagt. Ja, hier is het: „Ankerplaats van kapitein Kidd" — precies, zo noemde die maat van mij dat toen ook. D'r staat een sterke stroom langs de Zuidkust en die gaat verder de Westkust langs naar 't Noorden. Groot gelijk kapitein, om aan te loeven en boven de wind van het eiland te blijven. Ten minste als 't uw bedoeling is om er aan te lopen en 't schip te krengen, en daar vind je in deze wateren geen betere plek voor."

„Dank je, kok," zei kapitein Smollett. „Ik zal je later nog wel es vragen ons te helpen. Je kunt gaan."

De koelbloedigheid waarmee Jan erkende, dat het eiland hem niet vreemd was, verbaasde me, en ik moet bekennen dat het me bang te moede werd, toen hij op me afkwam. Hij wist natuurlijk niet, dat ik in het appelvat zijn gesprek had afgeluisterd, maar ik had inmiddels zo'n afschuw gekregen van zijn wreedheid, zijn dubbelhartigheid en de macht die hij over anderen uitoefende, dat ik slechts met moeite een huivering kon onderdrukken, toen hij zijn hand op mijn arm lei.

„Ha," zei hij, „da's een mooi plekje, dat eiland — mooi plekje voor een jonge kerel om aan land te gaan. Daar kun je zwemmen, en in de bomen klimmen en geiten jagen, en tegen die bergen zul je straks opklimmen net of je zelf een geit was. Ik zou d'r zelf haast weer jong van worden, als ik er aan denk. 'k Was waarachtig bijna vergeten, dat ik een houten poot heb. 't Is fijn als je jong bent en nog tien tenen hebt, daar kun je donder op zeggen. Als je een beetje op ontdekkingstocht uitgaat, dan moet je vóór die tijd maar es even bij Jan in de kombuis komen, dan zal ik je een lekker hapje voor onderweg meegeven." En met een allervriendelijkste klap op mijn schouder liet hij me staan, strompelde zelf weer weg en verdween benedendeks. Kapitein Smollett, de jonker en dokter Livesney stonden samen op het achterdek te praten, en hoe ik ook brandde om hun te vertellen wat ik wist, ik durfde ze toch niet storen. Terwijl ik nog zocht naar een niet al te onwaarschijnlijk voorwendsel om hen aan te klampen, riep dokter Livesey me bij zich. Hij had zijn pijp beneden laten liggen, en daar hij aan het roken verslaafd was, wilde hij mij vragen die voor hem te halen, maar zodra ik dicht bij hem was, dat ik kon spreken zonder door anderen te worden gehoord, barstte ik onmiddellijk los: „Dokter, ik moet wat vertellen. Laat de kapitein en de jonker in de kajuit gaan, en laat me dan onder een of ander voorwendsel roepen. Ik heb verschrikkelijk nieuws."

De dokter vertrok even zijn gezicht, maar hij was zichzelf dadelijk weer meester.

„Dank je wel Jim," zei hij luid, „dat was alles wat ik wilde weten," alsof hij me iets gevraagd had.

Hij keerde zich om en voegde zich weer bij de anderen. Ze stonden nog een poosje te praten, en ofschoon geen van drieën verschrikt deed of zijn stem verhief of ook maar tussen zijn tanden floot over verbazing, was het duidelijk dat dokter Livesey mijn verzoek had overgebracht, want het volgende wat ik hoorde was, dat de kapitein een bevel aan Job Anderson gaf en die floot alle hens aan dek.

„Mannen," zei kapitein Smollett, „ik heb jullie wat te zeggen. Dat land dat nu in zicht is, is het doel van onze reis. Meneer Trelawney, die een hele royale meneer is, zoals we allemaal weten, heeft me zonet een paar dingen gevraagd en ik heb hem kunnen zeggen dat iedereen hier aan boord, boven- en tussendeks, zijn plicht heeft gedaan op een manier zoals ik dat niet beter zou kunnen wensen, en daarom gaan hij en ik en de dokter nu naar de kajuit om op jullie gezondheid en voorspoed te drinken, en jullie krijgen een extra oorlam om op onze gezondheid en voorspoed te drinken. Ik zal je zeggen wat ik daarvan vind: ik vind het fideel. En als jullie d'r net zo over denken, dan geven jullie drie hoeraatjes voor de schenker van de oorlam."

Dat daarop de hoeraatjes volgden, sprak vanzelf, maar ze klonken zo hartelijk en uit volle borst, dat ik eerlijk moet bekennen moeilijk te kunnen geloven, dat dezelfde mannen het op ons leven gemunt hadden.

„En nog een hoeraatje voor kapitein Smollett," riep Lange Jan, toen de eerste waren verklonken. Ook hij kreeg zijn hoeraatje, en van harte.

Daarna gingen de drie heren naar beneden en even later kwam er vóór een boodschap, dat Jim Hawkins in de kajuit moest komen.

Ik vond ze gedrieën om de tafel gezeten met een fles Spaanse wijn en een kom rozijnen voor zich; de dokter pafte dikke rookwolken uit en had zijn pruik op zijn knieën liggen, en dat was zoals ik wist een teken dat hij opgewonden was. Het kajuitsraam stond open, want de nacht was zoel, en ik kon de maan op ons kielwater zien schijnen.

„Wel Hawkins," zei de jonker, „jij had wat te vertellen. Steek van wal."

Ik deed zoals me gevraagd was en vertelde, zo beknopt als ik kon, alle bijzonderheden van het gesprek tussen Silver en de matroos. Niemand viel me in de rede, geen van drieën bewoog zich ook maar, maar ze keken me van het begin tot het einde strak aan.

„Jim," zei dokter Livesey, „ga d'r bij zitten."

(Wordt vervolgd)

De kolonies van heropvoeding in de Sovjet-Unie

Moskou. — In de kolonies voor heropvoeding, die de interneringskampen in de Sovjet Unie zullen vervangen, zullen de veroordeelden een strafvermindering van 1/3 kunnen verwerven door arbeid te verrichten — aldus een luitenant kolonel van de MVD. Het werken is echter niet verplicht doch als er niet gewerkt wordt is er ook geen vermindering van straf. Zij die werken krijgen hetzelfde loon als vrije arbeiders, doch dertig procent wordt ingehouden als betaling voor de huisvesting en geneeskundige behandeling. De gevangenen mogen zoveel brieven schrijven en pakjes ontvangen als zij willen. Zij mogen per dag een half uur bezoek ontvangen van familieleden en de echtgenoten der gevangenen mogen hen van tijd tot tijd enkele dagen bezoeken.

Accu gestolen

Willemstad. — Gisteravond deed de man T.W. aangifte, dat uit zijn auto, die geparkeerd stond nabij post 5, de accu was gestolen ter waarde van f 65,—.

Belgrado. - Russische atoomgeleerden zijn in Belgrado aangekomen om besprekingen te voeren over de bouw van de eerste kernreactor in Zuid-Slavië. Deze zal met Sovjet-Russische hulp gebouwd worden.